القرآن الكريم

آسان ترجمه

تعلیم القرآن

تکی په تکی
او روانه ترجمه

مولف:۔ ڈاکٹر محمد دین

وَّالْمُحْصَنٰتُ مِنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۚ كِتٰبَ اللّٰهِ

او څښتن دارې | ښځې | مګر هغه وينځې چې ستاسو په ملکيت کې دي | حکم دی | د الله

او هغه ښځې (هم په تاسو حرامې دي) چې د نورو په نکاح کې دي سوا د هغو وينځو نه چې ستاسو وينځې وي دا د الله قانون دی چې

عَلَيْكُمْ ۚ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ اَنْ تَبْتَغُوْا بِاَمْوَالِكُمْ

په تاسو | او حلال کړے شوې تاسو ته پاره کومې چې | علاوه | د دې نه دي | چې تاسو طلب وکړئ | په مالونو خپلو سره

په تاسو لازم کړے شوے، د دې نه سوا څومره ښځې چې دي هغه تاسو له حلالې دي چې مال خرڅ کړئ او په نکاح کې

مُّحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ ۚ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهٖ مِنْهُنَّ فَاٰتُوْهُنَّ

د نکاح کولو د پاره | نه چې د شهوت پوره کولو د پاره | بيا د کومې نه چې تاسو فائده واخستله | د هغو ښځو نه | پس ورکړئ هغوی ته

راولئ، دا نه چې تش شهوت پورے دفعه کړئ، بيا د کومو ښځو نه چې تاسو څه فائده اوچته کړئ نو د دے په بدله کې

اُجُوْرَهُنَّ فَرِيْضَةً ۭ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا تَرٰضَيْتُمْ بِهٖ مِنْۢ بَعْدِ

د هغوی مهر | مقرر کړے شوے | او نشته ګناه | په تاسو | په هغه کې چې راضي شوئ تاسو په يو بل سره په هغه باندې | پس

د هغوی مقرر مهر هغوی له ورکړئ. او د مهر مقررولو نه پس که تاسو په څه (کمی زياتی) باندې په خپل مينځ کې رضا شوئ

الْفَرِيْضَةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۲۴﴾ وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ

د مقرر (مهر) نه | بيشکه | الله | دے | پوهه | د حکمت خاوند | او څوک چې | نه شي لري

نو په دې کې څه ګناه نشته، بيشکه الله تعالی پوهه او د حکمت خاوند دے. او په تاسو کې چې څوک دا توفيق

مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَّنْكِحَ الْمُحْصَنٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ

له تاسو نه | طاقت | چې | په نکاح کړي | آزادې مؤمنانې | ښځې

نه لري، چې آزادې مسلمانانې ښځې په نکاح واخلي، نو هغه

فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ فَتَيٰتِكُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ۭ وَاللّٰهُ

نو (هغوی د نکاح وکړي) هغو (وينځو) سره د کومو چې تاسو مالکان يئ، | له ستاسو مؤمنانو وينځو نه | او الله

مسلمانانو وينځو سره د نکاح وکړي، چې ستاسو لاس ته راغلي وي. او الله ته ستاسو د

اَعْلَمُ بِاِيْمَانِكُمْ ۭ بَعْضُكُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۚ فَانْكِحُوْهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ

ښه پوهه دے | په ايمان ستاسو | ځينې ستاسو له جنسه د ځينو نه دي | پس نکاح وکړئ هغوی سره | په اجازت | د مالکانو د هغوی

د ايمان حال چې ښه معلوم دے (د انسانيت په لحاظ سره) تاسو يو بل د جنس يئ، نو هغوی سره د مالکانو په اجازت

وَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ مُحْصَنٰتٍ غَيْرَ مُسٰفِحٰتٍ وَّلَا

او ورکړئ هغوی ته | مهر د هغوی | د دستور مطابق | چې پاکدامنې وي | نه زنا کوونکې دي | او نه

نکاح وکړئ او د رواج مطابق ورته مهر نه ادا کړئ، په دے صورت کې چې هغه پاکدامنې وي، بدکارې نه دي

مُتَّخِذٰتِ اَخْدَانٍ ۚ فَاِذَآ اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ

په پټه آشنايان نيوونکې دي | بيا کله چې هغوی نکاح وکړي نو که چرته هغوی وکړي | بدکاري | نو په هغوی دے

او نه پټ پټ آشنايان نيسي، نو هر کله چې دا (وينځې) ښځې په نکاح کې راشي نو که بيا هم بدکاري وکړي نو هغوی

نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنٰتِ مِنَ الْعَذَابِ ۭ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ

نیمه سزا | دَ هغې چه | په آزادو ښځو ده | سزا | دا | دَ هغه چا دَ پاره دَ چه ویریږي

دَ آزادو ښځو په نسبت نیمه سزا مقرر ده ، دا آسانی هغه چا ته ورکړے شوے ده

الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۭ وَاَنْ تَصْبِرُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٥﴾

دَ ګناه نه | له تاسو نه | او که صبر وکړئ | نو ډیر ښه دے | تاسو له | او الله | بخښونکے | مهربان دے

چه دَ زنا اندیښنه ورسره وي او که تاسو ځان قابو کړئ نو دا در له غوره ده او الله بخښونکے مهربان دے۔

يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ

غواړي | الله | چه بیان کړي | تاسو دَ پاره | او ښائي تاسو ته | لارے | دَ هغه کسانو | چه له تاسو ځنې وړاندې وو

الله دا غواړي چه تاسو ته خپل حکمونه واضحه کړي او په هغه لاره مو بوځي چه تاسو نه وړاندې (نیکان خلق) تلي وو.

وَيَتُوْبَ عَلَيْكُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٦﴾ وَاللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يَّتُوْبَ

او رحم وکړي | په تاسو | او الله | پوهه | دَ حکمت خاوند دے | او الله | غواړي | چه رحم وکړي

او په تاسو باندې رحم وکړي او الله په هر څه پوهه او هر حکمت نه خبر دے. او الله خو غواړي چه تاسو باندې رحم

عَلَيْكُمْ ۣ وَيُرِيْدُ الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الشَّهَوٰتِ اَنْ تَمِيْلُوْا مَيْلًا

په تاسو | او غواړي | هغه خلق | چه پیروي کوي | دَ شهوتونو | چه تاسو واوړئ (دَ حق نه) | او ډیر لوی

وکړي . او څوک چه په خپلو خواهشاتو پسے ګرځي هغوئ دا غواړي چه تاسو (دَ سمے لارے نه) ډیر لرے

عَظِيْمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّخَفِّفَ عَنْكُمْ ۚ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ

دَ حد نه زیات۔ | غواړي الله | چه هغه کم کړي | له تاسو نه (بوجه) | او پیدا کړے شوے دے | انسان

پریوځئ. الله تعالیٰ غواړي چه په تاسو باندې پابندئ کمے کړي . ځکه چه انسان کمزورے پیدا

ضَعِيْفًا ﴿٢٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ

کمزورے | اے | دَ ایمان خاوندانو | مه خورئ | خپل مالونه | په خپل مینځ کښے

شوے دے. اے مؤمنانو ! په خپل مینځ کښے دَ یو بل مالونه په ناحقه مه

بِالْبَاطِلِ اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ ۣ

په ناحقه | مګر | چه | وي | تجارت | په رضامندۍ سره | ستاسو مینځ کښے

خورئ ، مګر چه لین دین په رضامندئ سره وشي (نو خیر دے)

وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿٢٩﴾

او مه وژنئ | خپل ځانونه | بیشکه | الله | دے | په تاسو | ډیر رحم کوونکے

او (په خپل مینځ کښے) یو بل مه وژنئ. بیشکه الله تعالیٰ په تاسو ډیر مهربان دے.

وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَّظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيْهِ

او څوک | چه وکړي | دا | په سرکشئ | او ظلم سره | پس زر ده چه مونږ به داخل کړو هغه

او څوک چه په ظلم زیاتي دا کارونه کوي ، نو مونږ به ئے دَ دوزخ اور ته

نَارًا ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿٣٠﴾ اِنْ تَجْتَنِبُوْا كَبَآىِٕرَ

اور ته ، | او دی | دا | آسان | الله ته | که چرې | تاسو ځان وساتئ | له لويو ګناهونو نه

ګوځ دو او دا کار الله ته هيڅ ګران نه دے . که تاسو د هغو لويو لويو ګناهونو نه پرهيز

مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ

د کومو نه چه تاسو منع کولے شئ | نو مونږ به لرې کړو | له تاسو نه | ستاسو واړه ګناهونه | او مونږ به داخل کړو تاسو

وکړئ د کومو نه چه منع کړے شوی يئ نو مونږ به ضرور ستاسو (وړے وړے) غلطيانے معاف کړو ، او د عزت

مُّدْخَلًا كَرِيْمًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ

ځائے | د عزت نه | او تمنا مه کوئ تاسو | د هغه څه | چه فضيلت ورکړے دے الله په هغے سره ، ستاسو ځينو ته

ځائے ته به مو ننباسو . او الله تعالیٰ چه په تاسو کښے يو د په بل باندې کوم فضيلت ورکړے دے د هغے په

عَلٰى بَعْضٍ ۭ لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوْا ۭ وَلِلنِّسَآءِ

په ځينو باندې | سړو له | حصه ده | له هغه څه نه | چه هغوی وګټلو | او ښځو د پاره (هم)

حقله ارمان ونکړئ مه کوی . سړو چه په خپل عمل څه ګټلی دی هغه د هغوی برخه ده او ښځو چه په خپل کوشش

نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ ۭ وَسْـَٔـلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ

حصه ده | له هغه څه نه | چه هغوی وګټلو | او غواړئ | له الله نه | د هغه فضل | بيشکه | الله

څه ګټلی دی ، هغه د هغوی نصيبه ده ، او د الله نه د هغه د فضل وکرم سوال کوئ . بيشکه الله تعالیٰ

كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ

دے | په ټولو څيزونو باند | پوهه | او د هر څيز د پاره | مقرر کړی دی مونږ | وارثان

په هر څه پوهه دے . او کوم مال چه مور پلار او (نور) خپلوان پريږدی

مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ ۭ وَالَّذِيْنَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ

د هغه مال چه پريښودو | مور پلار | او نژدے خپلوانو | او هغه خلق (کوم ولا چه) | تړلی دی | سوګند ونو ستاسو

نو مونږ هر يو له وارثان مقرر کړی دی ، او چا سره چه تاسو لوظونه کړی دی

فَاٰتُوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدًا ﴿٣٣﴾ ع

پس ورکړئ هغوی ته | د هغوی حصه | بيشکه الله | دے | په هر څيز باندې | ګواه .

نو هغوی له هم خپله خپله برخه ورکړئ ، بيشکه الله تعالیٰ په هر څه خبره باندې ګواه دے

اَلرِّجَالُ قَوّٰمُوْنَ عَلَى النِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ

سړی | نګرانان دی | په ښځو باندې | په سبب د هغے چه فضيلت ورکړو | الله | ځينو له

سړی په ښځو باندې نګرانان دی ، ځکه چه الله تعالیٰ يو تولی له په بل باندې فضيلت

عَلٰى بَعْضٍ وَّبِمَآ اَنْفَقُوْا مِنْ اَمْوَالِهِمْ ۭ فَالصّٰلِحٰتُ

په ځينو باند | او په سبب د هغے | چه هغوی خرڅ کړی دی | له خپلو مالونو نه | پس نيکے ښځے

ورکړے دے او ځکه چه سړو (په ښځو باندې) خپل مالونه خرڅ کړی دی ، نو کومے نيکے ښځے چه نيکانے

قٰنِتٰتٌ حٰفِظٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ ۗ وَالّٰتِيْ

وی فرمانبرداری | حفاظت کوونکې | پس شا (پټه) شا | د الله په حفاظت سره | او هغه ښځې

دی هغوی حکمونه منی او د خاوند په غیر حاضری کښې د هغه څیزونو حفاظت کوی کوم چه الله محفوظ کړی

تَخَافُوْنَ نُشُوْزَهُنَّ فَعِظُوْهُنَّ وَاهْجُرُوْهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ

چه تاسو ترې ویره وی | د هغوی د نافرمانئ | نو نصیحت وکړئ هغوی ته | او جدا کړئ هغوی | په بسترو کښې

دی او د کومو ښځو د سرکشئ چه اندیښنه درسره پیدا شی نو اول ورته نصیحت وکړئ او بیلې ئې په جدا

وَاضْرِبُوْهُنَّ ۚ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا عَلَيْهِنَّ سَبِيْلًا ۗ

او ووهئ هغوی | پس که چرې هغوی فرمانبرداری وکړه ستاسو | نو مه تلاش کوئ | په هغوی باندې | څه لار -

بسترو څملوئ او (که بیا هم نه منی نو) هغوی ووهئ او که چرې ومنی نو بیا د هغوی خلاف سختئ مه کوئ.

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيْرًا ٣٤ وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ

بیشکه | الله | دے | ډیر اوچت | د لوئې شان خاوند | او که چرې | تاسو ترې ویره وی | د مخالفت

او دا یقین لرئ چه الله تعالیٰ ډیر اوچت او ډیر لوئې ذات دے. او که چرې دا اندیښنه مو پیدا شی چه د

بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوْا حَكَمًا مِّنْ اَهْلِهٖ وَحَكَمًا

د هغو دواړو (ښځه خاوند) په مینځ کښې | نو تاسو مقرر کړئ | یو منصف | له خپلوانو د هغه نه | او یو منصف

ښځې خاوند ترمینځه بې اتفاقی ده، نو یو ثالث د خاوند د کورنئ نه او یو د ښځې د کورنئ نه

مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ يُّرِيْدَآ اِصْلَاحًا يُّوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا ۗ

له خپلوانو د هغې نه | که چرې هغوی دواړه غواړی | اصلاح کول | نو موافقت به راولی | الله | په دواړو کښې

مقرر کړئ، که هغوی دواړه جوړښت غواړی، نو الله به ورله د موافقت لار راوباسی،

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا خَبِيْرًا ٣٥ وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوْا

بیشکه | الله | دے | پوهه | خبردار ، | او عبادت کوئ | د الله | او شریک مه جوړوئ

بیشکه الله تعالیٰ ښه پوهه او په هرڅه خبردے. او یوازې د الله تعالیٰ عبادت کوئ او هیڅ ورسره

بِهٖ شَيْئًا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّبِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى

هغه سره | څه څیز | او د پلار او مور سره | نیکی کوئ | او د خپلوانو سره | او د یتیمانو سره

شریک مه جوړوئ او (پکار ده) چه تاسو مور پلار سره ، خپلو خپلوانو سره ، او یتیمانو

وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ

او د مسکینانو سره | او د گاونډیانو سره چه خپلوان دی | او د هغه گاونډیانو سره چه پردی دی

او مسکینانو سره ، او گاونډیانو سره که خپلوان دی او که پردی وی

وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْۢبِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ؕ

او ملگرو سره چه په څنګ کښې درسره ناست وی | او د مسافر سره | او غلامانو سره د کومو چه تاسو مالکان یئ

او د ناستې پاستې ملگری سره ، او مسافر سره او د (هغه وینځو او مریانو سره) چه ستاسو په قبضه کښې وی

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا (٣٦) الَّذِينَ

بیشکه | الله | نه خوښوي | هغه څوک چه | وي | کبرژن | فخر کوونکے | هغه خلق چه

نیکي وکړي بیشکه کبرژن لاپو بنده د الله تعالیٰ خوښ نه وي ـ هغه خلق چه

يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا

شومتیا کوي | او حکم کوي | خلقو ته | د شومتیا | او پټوي | هغه څه چه

شومان وي او نورو ته د شومتیا تعلیم ورکوي ، او الله تعالیٰ چه ورته په

آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا

ورکړي وو هغوي ته | الله | له خپل فضل نه | او تیار کړے دے مونږ | کافرانو د پاره | عذاب

خپل فضل وکرم څه (مال) ورکړے دے هغه پټوي، او مونږ کافرانو له سپکوونکے عذاب تیار

مُهِينًا (٣٧) وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَ

سپکوونکے ـ | او هغه خلق چه | خرڅ کوي | خپل مالونه | د ښودنے د پاره | خلقو ته | او

کړے دے ـ او هغه خلق (هم د الله تعالیٰ خوښ نه وي) چه خپل مالونه د نوم ناموس د پاره لګوي او

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ

ایمان ئے نه وي | په الله باندې | او نه | په ورځ | د آخرت | او هغه څوک | چه وي | شیطان

په الله تعالیٰ او په ورځ د آخرت ایمان نه لري ، او رښتیا خبره داده چه شیطان

لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا (٣٨) وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ

د هغه | ملګرے | پس هغه بد | ملګرے دے ـ | او څه زیان به وو په هغوي | که هغوي ایمان راوړے | په الله

د چا ملګرے شي نو هغه ډیر خراب ملګرے دے ـ او د هغوي به څه تاوان شوے وو که په الله تعالیٰ او

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ ۚ

او (په) ورځ | د آخرت | او خرڅ کولے هغوي | له هغه څه نه | چه ورکړي دي هغوي ته | الله

په ورځ د آخرت ئے ایمان راوړے وے او څه چه الله تعالیٰ ورکړي دي د هغے نه ئے (د الله په لاره کښے) خرڅ کولے.

وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا (٣٩) إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ

او دے | الله | په هغوي باندې | پوهه ـ | بیشکه | الله | ظلم نه کوي | برابر | د ذرے

او الله تعالیٰ ته د هغوي حال ډیر ښه معلوم دے ـ بیشکه الله تعالیٰ په چا د ذرے هومره ظلم (هم) نه کوي.

وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا

او که چرے | وي | نیکي | (نو) دوچنده به کړي هغه | او ورکوي به | له خپل طرف نه | اجر

او که څوک یوه نیکي وکړي نو هغه ورله په څو چنده زیاته کړي او د خپل طرف نه ورله ډیر لوئے

عَظِيمًا (٤٠) فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا

ډیر لوئے ـ | په څه (حال) به وي | هر کله چه راولو مونږ | له هر امت نه | یو ګواه | او راولو مونږ

اجر ورکړي. نو هغه وخت به دوي څه کوي چه مونږ به د هر امت نه یو یو ګواه راولو او د دے خلقو

بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ شَهِيْدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يَّوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

تا | په دے (اُمت) | گواه . | په دغه ورځ به | غواړی | هغه خلق | کوم چه کفر وکړو

دَ پاسه به تا گواه کړی ، په هغه وخت کښے چا چه کفر کړے دی .

وَعَصَوُا الرَّسُوْلَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُ ؕ وَلَا يَكْتُمُوْنَ

او نافرمانی ئے وکړه | دَ رسول | کاش چه هوار کړے شی | په هغوی باندِ | زمکه | او نۀ به شی پټولے

او دَ رسول نافرمانی ئے کړی دی هغوی به په هغه ورځ تمنا کوی چه کاش دوی په خاورو کښے پوټ کړے شی او د الله به

اللّٰهَ حَدِيْثًا ﴿٤٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ

دَ الله نه | څۀ خبره . | اے دَ ایمان خاوندانو! | مۀ نزدے کیږئ | مونځ ته

دَ الله نه هیڅ یوه خبره پټه نۀ کړے شی ، اے مؤمنانو! چه په نشه کښے یئ نو مونځ ته مۀ نزدے

وَاَنْتُمْ سُكٰرٰى حَتّٰى تَعْلَمُوْا مَا تَقُوْلُوْنَ وَلَا

په دَ حال کښے چه یئ تاسو | په نشه کښے | ترڅو چه | تاسو پوهیږئ | په هغه څه | چه تاسو ئے وایئ | او نۀ

کیږئ ، ترڅو چه تاسو ته معلومه نۀ وی چه تاسو (په مونځ کښے) څۀ وایئ او (دغشان)

جُنُبًا اِلَّا عَابِرِيْ سَبِيْلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُوْا ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ

دَ جنابت په حالت کښے | مگر | چه | مسافر یئ | ترڅو چه | تاسو غسل وُ (نۀ) کړئ | او که چرے تاسو یئ

دَ جنابت په حالت کښے (مونځ مۀ کوئ) ترڅو چه مو غسل نۀ وی کړے سوا دَ سفر دَ حالت نه ، او که چرے تاسو بیمار

مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ

بیمار | یا | (یئ) په سفر | یا راشی | یو کس | له تاسو نه | دَ ضرورت دَ ځائے نه

یئ یا په سفر یئ یا په تاسو کښے څوک دَ اودس ماتی نه واپس راشی یا تاسو

اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا

یا مباشرت وُکړئ | دَ ښځو سره | بیا نۀ | مومئ تاسو | اُوبۀ | نو قصد (تیمم) وُکړئ | دَ خاورے

دَ ښځو سره نزدیکت وُکړئ او اُوبۀ دَ نۀ مومئ نو پاکه خاوره باندِ تیمم

طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

پاکے | پس مسح وُکړئ | دَ خپلو مخونو | او دَ خپلو لاسونو | بیشکه | الله | دے

وُکړئ او په خپلو مخونو او لاسونو مسح وُکړئ . بیشکه الله تعالیٰ نرمی

عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿٤٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا

معاف کوونکے | بخښونکے . | آیا نۀ دی کتلی تا | هغو خلقو ته کوم ته | چه ورکړے شوه | یوه حصه

کوونکے بخښونکے دے . آیا تا دَ هغو خلقو حالت نۀ دے لیدلے ، چه دَ کتاب (دَ علم)

مِّنَ الْكِتٰبِ يَشْتَرُوْنَ الضَّلٰلَةَ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ تَضِلُّوا

له کتاب نه | هغوی اخلی | گمراهی | او هغوی غواړی | چه تاسو هم بے لارے شئ

نه ورته یوه غټه برخه ور کړے شوے وه او بیا هم دَ گمراهئ خریداران دی او دا غواړی چه تاسو هم دَ حق لارے

وقف النبي صلى الله عليه وسلم

ع

السَّبِيْلَ ﴿٤٤﴾ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَآئِكُمْ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا ۡ

د حق لارے نه | او الله | ښه پوهه دے | ستاسو په دښمنانو | او کافی دے | الله | دوست

بې لارے شئ او الله ستاسو دښمنان ډیر ښه پیژنی او هم د الله تعالیٰ ملګرتیا او

وَّكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيْرًا ﴿٤٥﴾ مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ

او بس دے | الله | مدد ورکوونکے | ځنې د هغوی نه | چه یهودی دی | بدلوی | کلام

مدد تاسو له کافی دے ۔ ځوک چه یهودیان شوی دی په هغوی کښے ځنې خلق لفظونه د خپلو

عَنْ مَّوَاضِعِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ

د ځاے د ځایونو نه | او وائی هغوی | مونږ واوریدل | او مونږ ونه منل | او واوره | نه د ځو واوونه رے

ځایونو نه بدلوی او (چه ستا ملاقات له راشی نو) وائی مونږ واوریدل او مونږ نه منو او واوره (اے نبی) ستا سره خبرونه اورولے شی

وَّرَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّيْنِ ۭ وَلَوْ اَنَّهُمْ

او (وائی) رَاعِنَا | تاوَوی خبره | په خپلو ژبو | او تونس کوی | په دین کښے | او که چرے هغوی

الله د دِ واوونه روی او راعنا ژبه پرے تاوَروتاو کړی او د دین خلاف تونس وکړی او که د دے (خرابو) په

قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا

وئیلے | چه واوریدل مونږ | او ومنل مونږ | او | واوره | او نظر وکړه مونږ ته | نو وی به ښه به وه

ځاے دوی وئیلے چه سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا او اِسْمَعْ وَانْظُرْنَا نو دا به ورله بهتره وه او

لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ وَلٰكِنْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ

هغوی له | او زیاته درسته | لیکن | لعنت کړے دے په هغوی | الله | د هغوی د کفر په وجه

د موقع مطابق خبره به وه، لیکن (حقیقت دا دے) چه د هغوی د (بد بختۍ) کفر په وجه الله تعالیٰ په هغوی لعنت

فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٤٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا

پس هغوی ایمان نه راوړی | مګر لږ | اے | اهل | کتابو! | ایمان راوړئ

وکړو، پس د یو لږ تعداد نه سوا به داخلق ایمان نه راوړی، اے اهل کتابو! زمونږ دا نازل کړے

بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ

په هغه څه چه | نازل کړے دے مونږ | تصدیق کوونکے | د هغه څه چه | تاسو سره دے | وړاندے د دے نه | چه

کتاب ومنئ کوم چه ستاسو د کتاب تصدیق کوی، د دے نه وړاندے چه مونږ

نَّطْمِسَ وُجُوْهًا فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى اَدْبَارِهَآ اَوْ نَلْعَنَهُمْ

مونږ وران کړو | مخونه | بیا ئے وګرځوو هغه | د هغوی د شاګانو طرف ته | یا | مونږ لعنت وکړو په هغوی

مخونه په بلا ګونه کړو، او شا طرف ته ئے وګرځوو، یا په دوی دا سے لعنت وورځو

كَمَا لَعَنَّآ اَصْحٰبَ السَّبْتِ ۭ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٤٧﴾

لکه چه | لعنت کړے وو مونږ | په خاوندانو د خالی د ورځے | او دے | حکم د الله | پوره شوے

لکه د سبت په خاوندانو چه مو وروله وو، او د الله تعالیٰ حکم خامخا پوره کیږی۔

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ

بیشکه | الله | نهٔ معاف کوی | چه شریک ؤ نیسی | دَ هغهٔ سره | او معاف کوی | هغه چه | سوا

الله خو بس يو شرک نهٔ معاف کوی او دَ دے نه علاوه هرڅومره ګناهونه چه چاته غواړی نو

ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ

له دے نه دی | هغه چا ته چه وغواړی ، | او څوک چه | شریک ؤنیسی | دَ الله سره | بیشکه ؤتړل هغهٔ (په الله باندے)

معاف کوی ، او چا چه الله سره شریک جوړ کړو نو هغهٔ د بر غټ دروغ جوړ کړل او لویه ګناه

إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ ۚ

دروغ | ډیر لویے | ایا نهٔ دی کتلی تا | هغه خلقو ته | چه پاک ګڼړی | خپل ځانونه

ئے وکړه . ایا تا دَ هغو خلقو حالت نهٔ دے کتلے چه دَ خپلے پاکدامنی پخپله تعریف کوی

بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٤٩﴾ انْظُرْ

بلکه الله | پاکوی | هغه څوک چه وغواړی | او په هغوی به ظلم نهٔ شی کولے | دَ تار (برابر) | وګوره ته

بلکه الله چه دَ چا په حقله وغواړی نو پاک دامن ئے کړی ، او په هغوی به دَ ذرے قدرے زیاتے هم نهٔ کیږی . وګوره

كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۖ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٠﴾

چه څنګه | هغوی تړی | په الله باندے | دروغ | ، او بس دے | دا | ګناه | ښکاره .

دا خلق څنګه په الله تعالیٰ باندے دروغ تړی . او دَ دوی دَ ښکاره مجرمتیا په حقله دا یوه ګناه کافی ده

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ

ایا نهٔ دی کتلی تا | هغه خلقو ته | چه ورکړے شوے ده هغوی ته | حصه | له کتاب نه | هغوی ایمان راوړی

ایا تا هغو خلقو طرف ته نهٔ دی کتلی کوم ته چه دَ الله دَ کتاب (نه دَ علم) څهٔ حصه ورکړے شوے ده (دَ دے باوجود)

بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَٰؤُلَاءِ

په بُتانو | او شیطان باندے | او وائی | هغو خلقو ته | چه کافران دی | چه دا خلق

هغوی په بُتانو او شیطانانو ایمان راوړی ، او دَ کافرانو په حقله وائی چه دا خلق دَ مسلمانانو

أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

زیات درست دی | دَ مؤمنانو په نسبت | دَ لارے (په لحاظ) | هم دا | هغه خلق دی چه

په نسبت په ډیره ښهٔ لاره روان دی . هم دا خلق دی په کوموچه الله تعالیٰ لعنت

لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾

لعنت کړے ئے په دوی | الله | او په چا چه | لعنت وکړی الله | پس هیڅ کله به ته بیا نهٔ مومے | هغهٔ دپاره | مدد ګار .

ورولے دے ، او په چا چه الله تعالیٰ لعنت ؤوروی نو هیڅوک به دَ هغهٔ مدد ګار بیا نهٔ مومے .

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾

ایا هغوی له شته | څهٔ حصه | له بادشاهئ نه | پس هغوی به ورنهٔ کړی هغوی | خلقو ته | پوښتے هم

ایا دَ هغوی (دَ الله) په بادشاهت کښے څهٔ حصه شته ؟ (که چرے دا وے) نو هغوی به خلقو ته دَ ذرے برابر څیز هم نهٔ ورکړی

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلٰى مَآ اٰتٰهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ

آيا هغوی حسد کوی | خلقو سره | په هغه څه چه | ورکړے دے هغوی ته الله | له خپل فضل نه

یا الله تعالیٰ چه په خپل فضل سره خلقو ته څه ورکړی دی په دے باندې هغوی حسد کوی۔

فَقَدْ اٰتَيْنَآ اٰلَ إِبْرٰهِيمَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنٰهُم مُّلْكًا

پس بیشکه ورکړے دے مونږ | آل د ابراهیم ته | کتاب | او پوهه | او ورکړے وه مونږ هغوی ته | بادشاهی

مونږ د ابراهیم علیه السلام خاندان ته کتاب او حکمت ورکړے دے او لویه بادشاهی هم ورته مونږ بخښلے

عَظِيمًا ﴿٥٤﴾ فَمِنْهُم مَّنْ اٰمَنَ بِهٖ وَمِنْهُم مَّن صَدَّ عَنْهُ ۚ

لویه | پس په هغوی کښے | چا چه ایمان راوړو په هغه | او په هغوی کښے | څوک منع شو | له هغه نه

وه۔ نو بیا په هغوی کښے چا خو ایمان راوړو او چا ترے نه مخ واړولو۔

وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيٰتِنَا

او کافی دے | دوزخ | بلیدونکے اور | بیشکه | کوم خلق چه | انکار وکړو | زمونږ د ایتونو نه

او د دوزخ ګرم اور ورله کافی دے۔ بیشکه چا چه زمونږ ایتونو منلو نه انکار کړے دے

سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا ؕ كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُم

زر ده چه | مونږ به ور غورزوو هغوی | دوزخ کښے | هر کله چه | وسوزی | څرمنے د هغوی

ډیر زر به مونږ هغوی د دوزخ اور ته ور غورزوو، هر کله چه د هغوی څرمنے وسوزی، نو مونږ به

بَدَّلْنٰهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ؕ إِنَّ اللّٰهَ

نو مونږ به بدل کړو هغوی ته | څرمنے | نورے له هغے نه | د دے د پاره چه هغوی وڅکی | عذاب | بیشکه | الله

ور ته نورے څرمنے ورواغوندو، چه هغوی د عذاب خوند وڅکی، بیشکه الله تعالیٰ ډیر

كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

دے | زبردست | د حکمت خاوند | او هغه خلق چه | ایمان ئے راوړو | او ئے کړل عملونه | نیک

غالب او د حکمتونو خاوند دے۔ او هغه خلق چه ایمان ئے راوړو او هغوی نیک عمل هم وکړو

سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ

مونږ به هغوی داخل کړو | په جنتونو کښے | چه بهیږی | د هغے لاندې | نهرونه | همیشه به وی هغوی په هغے کښے

مونږ به ډیر زر هغوی داسے باغونو ته داخل کړو چه د هغے لاندې به نهرونه بهیږی کوم ځائے چه به هغوی

لَّهُمْ فِيهَآ أَزْوٰجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾

هغوی له دی | په هغے کښے | بیبیانے | پاکے | او مونږ به داخل کړو هغوی | د راحت سیوری ته

همیشه وی، هلته به هغوی د پاره پاکے بیبیانے وی او مونږ به ډیر ګڼ سیوری کښے هغوی له ځائے ورکړو

إِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تُؤَدُّوا الْأَمٰنٰتِ إِلٰى أَهْلِهَا ۙ

بیشکه | الله | حکم درکوی تاسو ته | چه ادا کړئ تاسو | امانتونه | د هغے مالکانو ته

(مسلمانانو!) الله تعالیٰ تاسو ته حکم درکوی چه امانتونه خپلو مالکانو ته واپس ادا کوئ،

الربع

وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ

او هر کله چه فیصله کوئ تاسو | په مینځ | دَ خلقو کښے | نو فیصله کوئ | په انصاف سره | بیشکه

او هر کله چه دَ خلقو تر مینځه فیصله کوئ نو په عدل او انصاف سره ئے فیصله کوئ، یقیناً

اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا

الله | ډیر ښهٔ | نصیحت کوی تاسو ته | په دې سره | بیشکه | الله | دے | اَوریدونکے

الله تعالیٰ تاسو ته ډیر ښکلے نصیحت کوی. بیشکه الله تعالیٰ هر څهٔ اَوری او هر څهٔ

بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

لیدونکے. | اے دَ ایمان خاوندانو! | حکم منئ دَ الله | او حکم منئ (دَ هغهٔ) دَ رسول

وینی ګوری. اے مؤمنانو! دَ الله تعالیٰ حکم منئ او دَ رسول حکم منئ،

وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۖ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ

او دَ حاکمانو | له تاسو نه | پس که چرے | تاسو جګړه وکړئ | په څهٔ خبره

او دَ خپلو (مسلمانانو) حاکمانو، نو که ستاسو تر مینځهٔ په څهٔ خبره کښے جګړه راپېښه شی

فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

نو بیرته ورګرځوئ هغه | الله طرف ته | او (دَ هغهٔ) دَ رسول (طرف ته) | که چرے تاسو | ایمان لرئ | په الله

نو الله تعالیٰ او دَ هغهٔ دَ رسول طرف ته رجوع وکړئ که تاسو په رښتیا په الله تعالیٰ او په

ع ٨ ٩ ٥ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾ أَلَمْ تَرَ

او په ورځ | دَ آخرت | دا | غوره دے | او ډیر ښهٔ دے | په اعتبار دَ انجام سره | آیا تا نهٔ دی کتلی

آخرت یقین لرئ، دا خبره ښهٔ ده او دَ دے انجام ډیر ښائسته دے، آیا تا دَ هغه

إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ

هغو خلقو ته | چه ګمان کوی هغوی | چه هغوی | ایمان راوړے | په هغه څهٔ چه | نازل شو | ستا طرف ته (قرآن)

خلقو په حالت باندے غور نهٔ دے کړے چه دا دعویٰ کوی چه هغوی په هغه (کلام) باندے ایمان لری کوم چه

وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ

او په هغه څهٔ | چه نازل شول | له تا نه وړاندے | هغوی غواړی | چه فیصله یوسی | شیطانانو طرف ته

په تا نازل شو او په هغو باندے هم چه له تا نه وړاندے نازل شول (لیکن) غواړی دا چه خپلے جګړے شیطان ته وړاندے

وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ

حال دا دے چه هغوی ته حکم شوے دے | چه هغه منئ هغه | او غواړی | شیطان | چه بے لارے کړی هغوی

کړی حال دا دے چه هغوی ته حکم شوے دے چه هغوی هغهٔ نه انکار وکړی او شیطان خو دا غواړی چه هغوی په ډیره لرے

ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

په ګمراهئ لرے سره | او هر کله چه ووئیلے شی | هغوی ته | راشئ تاسو | هغه طرف ته | چه نازل کړل | الله

ګمراهئ کښے وغورزوی. او هر کله چه هغوی ته ووئیلے شی چه راشئ هغه څیز طرف ته کوم چه الله تعالیٰ نازل کړے دے

وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنٰفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنكَ

او د رسول طرف ته | نو ته به ګورے | منافقان | (چه) هغوی ایساریږی | له تا نه

او د رسول طرف ته راشئ، نو ته به منافقانو ته وګورے چه هغوی له تا نه لرے لرے

صُدُودًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ إِذَآ أَصٰبَتْهُم مُّصِيبَةٌۢ بِمَا

ډیر وایساریږی وسره | پس څنګه حال دے | هر کله چه | ورسیږی هغوی ته | څه مصیبت | په سبب د هغه څه

ګرځی ، بیا هغه وخت به څنګه حال وی؟ چه د خپلو لاسه پیرے یو آفت

قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَآءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَآ

چه وړاندے لیږلی دی | لاسونو د هغوی | بیا راشی هغوی تا ته | چه قسم خوري | په الله | چه نه وه اراده زمونږ

را پیرېوزی ، نو تا له راځی او په الله تعالیٰ باندے قسمونه خوري چه زمونږ غرض خو نو

إِلَّآ إِحْسٰنًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾ أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِى قُلُوبِهِمْ

سوا د نیکئ | او موافقت نه | هم دا هغه خلق دی | پوهیږی الله | په هغه څه چه د هغوی په زړونو کښے دی

نه وو فقط ښیګړه لټول او اتفاق راوستل وو. د دے خلقو په زړونو کښے چه څه ریښتیا دی، هغه الله ته ډیر ښه معلوم دی

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُل لَّهُمْ فِىٓ أَنفُسِهِمْ

پس مخ واړوه | له هغوی نه | او نصیحت وکړه هغوی ته | او ووایه | هغوی ته | د هغوی په زړونو کښے

نو ته د هغوی د خبرو پرواه مه کوه هغوی پوهوه او داسے اثری نصیحتونه ورته کوه ، چه په زړونو کښے ئے

قَوْلًۢا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ

خبره اثر کوونکے . | او نه دے لیږلے مونږ | هیڅ رسول | مګر | د پاره د دے چه اطاعت د هغه وشی

ځائے نیسی ، او (اے پیغمبره!) مونږ چه هر یو پیغمبر رالیږلے دے نو فقط د دے د پاره مو رالیږلے دے چه د الله په حکم

بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذ ظَّلَمُوٓا أَنفُسَهُمْ جَآءُوكَ

په حکم د الله | او که چرے هغه خلق | هر کله چه هغوی ظلم کړے وو | په خپلو ځانونو | راغلی وے تا ته

د هغه خبره ومنلے شی که هغوی داسے کار کړے وے چه کوم وخت ئے په ځانونو زیاتے وکړو نو چه تا له راغلی وے

فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ

بیا بخښنه غوښتلے وے هغوی | د الله نه | او بخښنه غوښتلے وے | هغوی د پاره | رسول (هم) | نو خامخا به هغوی موندلے وو | الله

الله نه ئے بخښنه غوښتلے وے ، او رسول هم ورله معافی غوښتلے وے ، نو الله تعالیٰ به ئے یقیناً

تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتّٰى

توبه قبلوونکے | مهربان . | پس قسم دے د رب ستا | چه ایمان به رانه وړی هغوی | تر دے چه

بخښونکے مهربان موندلے وے . ستا په رب مې د قسم وی چه دا خلق به تر هغه ایمان نه لاوړی

يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا

حاکم کړی تا | په هغه معامله کښے | چه واقع شوه | د هغوی په مینځ کښے | بیا | هغوی بیا نه مومی

ترڅو چه په خپلو جګړو کښے تا حکم و نه منی ، او بیا چه ته فیصله وکړے نو چه

فِىْٓ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ﴿٦٥﴾
په خپل زړونو کښې | تنګي | له هغه څه نه چه | فیصله وکړې ته | او ومني | هغه په پوره منلو سره
دوئ په خپلو زړونو کښې په هغې فیصله هیڅ تنګسیا نه بیا موی او (هغه) پوره ومني ـ

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوْا
او که چرته مونږ | لیکلې وے | په هغوی باندې | چه | قتل کړئ | خپل ځانونه | یا ووځئ
او که مونږ دوئ ته دا حکم ورکړے وے چه خپل ځانونه ووژنئ یا د خپلو کورونو نه بهر ووځئ نو

مِنْ دِيَارِكُمْ مَّا فَعَلُوْهُ اِلَّا قَلِيْلٌ مِّنْهُمْ ۭ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوْا
د خپلو کورونو نه | نو نه به وو کړے هغوئ دا کار | مګر لږو | د هغوی نه | او که چرے هغوی | کړے وے
په دوئ کښې کمو خلقو به په دے حکم عمل کړے وو ، او که چرے دوئ په دغې نصیحت

مَا يُوْعَظُوْنَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبِيْتًا ﴿٦٦﴾ وَّاِذًا
د کوم چه هغوئ ته نصیحت کولی شی | نو وه به | غوره | هغوی له | او زیات مضبوط ساتونکے (ایمان لره) | او هغه وخت
عمل کړے وے ، نو دا به د دوی له ډیره ښه وه او د ایمان د مضبوطیا سبب به ؤو . او چه داسے

لَّاٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ لَّدُنَّآ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٦٧﴾ وَّلَهَدَيْنٰهُمْ
مونږ به ورکولو هغوی ته | له خپل طرف نه | ثواب | ډیر لوئے | او خامخا به ښودلو مونږ هغوی ته
ئے کړے وے نو مونږ به ورله د خپل طرف نه ډیر لوئے اجر ورکړے وو . او په سمه لاره

صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ فَاُولٰٓئِكَ
لاره | سمه | او څوک چه حکم ومني | د الله | او د رسول | پس هغه خلق به وی
به مو بوتلي ؤو ـ او څوک چه د الله او د رسول حکمونه مني نو هغوئ به د

مَعَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ وَالصِّدِّيْقِيْنَ
د هغو کسانو سره | چه انعام کړے دے | الله | په هغوی باندې | له پیغمبرانو | او صدیقانو
هغې خلقو سره ملګری وی چه الله پرے نعمتونه وروَلی دی چه پیغمبران ، صدیقان

وَالشُّهَدَاۗءِ وَالصّٰلِحِيْنَ ۚ وَحَسُنَ اُولٰٓئِكَ رَفِيْقًا ﴿٦٩﴾ ذٰلِكَ
او شهیدانو | او صالحانو نه | او ډیر ښه دی | دا خلق | په ملګرتیا کښې | دا دے
شهیدان او نیکان دی او دغه خلق ډیر ښه ملګری دی ـ دا فضل

الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيْمًا ﴿٧٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
فضل | د الله | او کافی دے | الله | پوهه | اے د ایمان خاوندانو !
دے چه د الله د طرف نه کیږی او دا دے په حقیقت پوازے د الله علم بس دے ـ اے مؤمنانو !

خُذُوْا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوْا ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوْا جَمِيْعًا ﴿٧١﴾
واخلئ | د سله خپله | بیا روان شئ | ټولی ټولی | یا روان شئ | ټول په جمع
په خپل حفاظت او تیارئ کښې لګیا وسیږی بیا چه وخت راشي نو د موقع مطابق ډلې ډلې بهر وځئ یا ټول په یو ځائے وځئ ـ

ع ۹

وَاِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيُبَطِّئَنَّ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ

او بیشکه | ځنې له تاسو نه | هغه څوک دی | چه وروستو پاتې کیږی | بیا که چیرې | ورسیږی تاسو ته

او (یاد ساتئ) په تاسو کښې به داسې خلق هم وی چه (په دا موقعو) ضرور به سستی کوی، بیا که چیرې تاسو ته تکلیف ورسیږی

مُّصِيْبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَیَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ مَّعَهُمْ

څه مصیبت | نو وائی | انعام وکړو | الله | په ما باندې | چه په دې وخت کښې نه وم زه | هغوی سره

نو دا سې منافق به وائی چه الله تعالیٰ په ما ډیر احسان وکړو، چه زه د هغو خلقو سره تلے

شَهِيْدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللّٰهِ لَيَقُوْلَنَّ كَاَنْ

حاضر - | او که چیرې | ورسیږی تاسو ته | فضل | له طرفه د الله نه | نو هغه به ضرور وائی | گویا چه

نه وم - او که په تاسو الله تعالیٰ فضل وکړی، نو بیا وائی او داسې لگیا دی

لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهٗ مَوَدَّةٌ يّٰلَيْتَنِیْ كُنْتُ

نه وه | ستاسو او د هغه ترمینځه | (څه) دوستی | کاش! چه زه | وے

لکه چه ستاسو او د هغوی ترمینځه هیڅ مینه محبت نه وو، اے کاش! که زه هم ورسره تلے

مَعَهُمْ فَاَفُوْزَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِیْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

د هغوی سره | چه حاصل کړے مې وے | کامیابی | لویه | پس پکار ده چه جنګ وکړی | د الله په لار کښې

وے نو عجیب کار به مې شوے وو - (دوی ته دې معلومه وی چه) د الله تعالیٰ په لار کښې هغه کسانو

الَّذِيْنَ يَشْرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ وَمَنْ يُّقَاتِلْ

هغه خلق | چه خرڅوی | ژوند | د دُنیا | په بدله د اخرت کښې | او څوک چه | جنګ کوی

له جنګیدل پکار دی چه د دې دُنیا ژوند د اخرت د ژوند په بدله کښې خرڅوی، او څوک چه د الله تعالیٰ

فِیْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا

په لار کښې | د الله | بیا هغه ووژلے شی | یا غالب راشی | پس زر دے چه ورله به کړو مونږ هغه ته | اجر

په لاره کښې وجنګیږی بیا که ووژلے شی یا غلبه بیا موی نو مونږ به ورله ډیر لوئے اجر

عَظِيْمًا ﴿٧٤﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُوْنَ فِیْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ

لوئے | او څه (عذر) دے تاسو لره | چه تاسو جنګ نه کوی | په لار کښې | د الله | او

ورکړو - او په تاسو باندې څه شوی دی چه تاسو د الله تعالیٰ په لاره کښې او د هغه

الْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَآءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِيْنَ

د کمزورو | سړو | او ښځو | او د ماشومانو (په خاطر) | کوم چه

کمزورو سړو، ښځو او د ماشومانو د خاطره جنګ نه کوئ چه هغوی

يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ

وائی | اے زمونږ ربه! | اوباسه مونږ لره | له دے کلی نه | چه ظالمان دی

فریاد ونه کوی چه اے زمونږ ربه! مونږ د دے کلی (مکې) نه وباسه چه خلق ئے ظالم

أَهْلُهَا ۚ وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا ۚ وَاجْعَل لَّنَا

دَ دې اوسېدونکي | او جوړ کړه | موږ د پاره | له خپل طرف نه | څوک دوست | او جوړ کړه | موږ د پاره

دي. او د خپل طرف نه زموږ څوک مدګار جوړ کړه. او د خپل طرف نه

مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ﴿۷۵﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ

له خپل طرف نه | مددګار | کوم خلق چه | مؤمنان دي | هغوی جنګ کوي | په لاره کښې

څوک زموږ مددګار جوړ کړه. د چا چه ایمان نصیب شوی دی هغوی د الله په لار کښې

اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ

د الله | او کوم خلق چه | کافران دي | هغوی جنګ کوي | په لاره کښې | د شیطان

جنګ کوي، او څوک چه کافران دي، هغوی د شیطان په لار کښې جنګیږي

فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ

پس تاسو جنګ وکړئ | د دوستانو سره | د شیطان | بیشکه | چال | د شیطان

نو د شیطان د مګرو خلاف جنګ کوئ، بیشکه د شیطان چالونه ډیر

كَانَ ضَعِيفًا ﴿۷۶﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ ع

کمزوری وي | آیا نه دي کتلي تا | هغه خلقو ته | چه ورته وویلې شو | هغوی ته | چه منع کړئ | خپل لاسونه

کمزوري دي. آیا تا هغو خلقو ته کتلي دي چه ورته وویلې شوي ؤ چه خپل لاسونه (د جنګ نه) ونیسئ

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ

او قائم کړئ | مونځ | او ورکړئ | زکوٰة | پس هرکله چه | فرض کړې شو | په هغوی باندې | جهاد

او مونځونه کوئ او زکوٰة ورکوئ، نو اوس چه هغوی ته د جنګ حکم ورکړې شو

إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ

(نو) یو ډله | له هغوی نه | چه ویریږي | له خلقو نه | په شان د ویریدو | د الله نه

نو د یو ټولی پکښې دا حال دے چه د خلقو نه داسې ویریږي لکه څنګه چه د الله نه ویره کول پکار دي

أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ

یا د هغې نه هم زیات ویریدل | او ووئیل | اے زموږ ربه! | ولې فرض کړو تا | په موږ باندې | جهاد

بلکه د دې نه هم زیاته ویره. او وائي چه اے زموږ ربه! په موږ د جهاد ولې فرض کړو؟

لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا

ولې مهلت رانه کړو تا موږ ته | لږ موده پورې | ووایه | چه فائده | د دنیا

ولې د موږ ته لږ نور مهلت رانه کړو؟ (اے پیغمبره!) ورته ووایه چه د دنیا فائده

قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ

لږ ده | او آخرت | بهتر دے | هغه چا د پاره | چه پرهیزګار دے | او نه | به ظلم کولے شي په تاسو

ډیره لږه دی. او څوک چه د الله تعالیٰ نه ویریږي هغه له آخرت غوره دے، او په تاسو به پوټي قدرې هم

فَتِيلًا ۝٧٧ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يُدْرِككُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنتُمْ

اوکهٔ چرې تاسو یئ | مرګ | بیا یه مومي تاسو | کوم ځائې چه هم تاسو یئ | ذره هم

ظلم نهٔ شي کولې. هر ځائې کښې چه تاسو یئ مرګ به درورسي، اګر کهٔ تاسو په مضبوطو

فِي بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ ۗ وَإِن تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ

دا | نو وائي | (څهٔ) نیکي | اوکهٔ چرې ورسیږي هغوی ته | مضبوطو کښې | په قلاګانو

قلاګانو کښې یئ. او هرکله چه هغوی ته فائده ورسیږي نو وائي چه دا دَ الله

مِنْ عِندِ اللَّهِ ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ

دا | (نو) هغوی وائي | (څهٔ) مصیبت | ورسیږي هغوی ته | اوکهٔ چرې | دَ الله دَ طرف نه

دَ طرف نه مقرر ده، او چه نقصان ورته ورسیږي، نو وائي چه دا ستا دَ طرف

مِنْ عِندِكَ ۚ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ ۖ فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ

دَ هغو خلقو | پس څهٔ حال دے | له طرفه دَ الله نه دي | ټول | ووایه | ستا له طرف نه دے

نه دے، ورته ووایه چه هر څهٔ دَ الله دَ طرفه دي، آخر په دې قوم څهٔ شوي

لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ۝٧٨ مَّا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ

له نعمت نه | ورسیږي تا ته | او هغه څهٔ چه | په خبره | چه پوهه شي | چه نهٔ دي نزدې هغوی

دي چه په هیڅ خبره نهٔ پوهیږي (اے انسانه!) تا ته چه هره فائده رسي نو هغه دَ

فَمِنَ اللَّهِ ۖ وَمَا أَصَابَكَ مِن سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ ۚ

نو هغه ستا دَ نفس له طرفه دي | له بدئ نه | چه ورسیږي تا ته | او هغه څهٔ | نو هغه دَ الله دَ طرفه دي

الله دَ طرف نه ده، او کوم تاوان چه در رسي، نو دَ خپل عمل دَ کبله دررسي.

وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝٧٩

ګواه | الله | او کافي دے | پیغمبر | دَ خلقو دَ پاره | او ولیږلے مونږ ته

او (اے پیغمبره!) تهٔ خو مونږ ټولو خلقو ته رسول لیږلے یې او په دې خبرې باندې دَ الله ګواهي کافي ده.

مَّن يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ۖ وَمَن تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ

نو نهٔ یې لیږلے مونږ ته | مخ واړوي | او څوک چه | دَ الله | پس بیشکه هغهٔ حکم ومنلو | دَ پیغمبر | څوک چه حکم مني

چا چه دَ رسول خبره ومنله نو هغهٔ دَ الله حکمونه ومنل، او څوک چه ترې نه مخ ګرځوي نو تهٔ خو مونږ په هغوی

عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۝٨٠ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِندِكَ

ستا له طرف نه | بیا هر کله چه بهر ووځي | ګومو منلو | او هغوی وائي | نګران | په هغوی باندې

څهٔ نګران نهٔ یې مقرر کړې، او (دا خلق په ظاهره خو) وائي چه مونږ منو، خو چه ستا (دَ مجلس) نه پاڅي نو بیا

بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ ۖ وَاللَّهُ

او الله | چه تهٔ فرمائې | خلاف دَ هغې نه | له هغوی نه | یوه ډله | نو دَ شپې مشورې کوي

په کښې داسې شته چه دَ شپې مجلس جوړ کړي او ستا دَ خبرو خلاف مشورې کوي. او الله تعالی

يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُوْنَ ۚ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ

ليكي | كوم چه هغوى مشوره كوى | پس مخ واړوه | له هغوى نه | او توكل كوه | په الله باندې

د هغوى قولونه په پټه مشورې ليكي، نو د دوئ پرواه مه كوه، او په الله تعالىٰ باندې توكل ساته

وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿٨١﴾ اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْاٰنَ ؕ وَلَوْ كَانَ

او بس دے | الله | كافي | پس آيا نهٔ | كوى غور هغوى | په قرآن كښې | او كهٔ چرے داو

او الله تعالىٰ كافي كارساز دے. آيا دوى قرآن ته فكر نهٔ كوى كهٔ دا كتاب (قرآن)

مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوْا فِيْهِ اخْتِلَافًا كَثِيْرًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَا

له طرفه د ماسوا د الله نه | نو خامخا به موندلے وو هغوى | په ده كښې | اختلاف | ډير | او هر كله چه

د الله تعالىٰ نه سوا د بل چا د طرف نه وے، نو په دے كښې به خلقو ډير اختلاف موندلے وو، او

جَآءَهُمْ اَمْرٌ مِّنَ الْاَمْنِ اَوِ الْخَوْفِ اَذَاعُوْا بِهٖ ؕ

راشى هغوى ته | څهٔ خبره | د امن | يا د ويرے | نو هغوى مشهوره وى | هغه

دوئ ته د امن يا د ويرے يو خبر واورى، نو هغه فورًا په خلقو كښې خور كړى

وَلَوْ رَدُّوْهُ اِلَى الرَّسُوْلِ وَاِلٰٓى اُولِى الْاَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ

او كهٔ چرے | راسپارلے وے دوى هغه | د رسول | او د حكم والو طرف ته | له خپلو نه | نو معلوم كړے به وو هغه

او كهٔ دوى دا سے خبرونه پيغمبر ته او د خپل (مسلمان) جماعت مشرانو ته سپارلے نو څوك

الَّذِيْنَ يَسْتَنْۢبِطُوْنَهٗ مِنْهُمْ ؕ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

هغه خلقو چه | تحقيق كولے شى | له هغوى نه | او كهٔ چرے نهٔ وے | فضل د الله | په تاسو باندې

چه د خبرے حقيقت ته رسيدل غواړى به پرے سم پوهيدل. او كهٔ په تاسو د الله تعالىٰ مهربانى او

وَرَحْمَتُهٗ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطٰنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ

او د هغهٔ رحمت | نو خامخا به پيروى كړې وه تاسو | د شيطان | سوا د لږو خلقو نه | پس ته جهاد وكړه

رحمت نهٔ وے نو تاسو دومره كمزورى وئ چه) د يو څو تنو نه بغير نور ټول به په شيطان پسے روان شوى وئ. نو (اے پيغمبره!)

فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ

په لاره كښې | د الله | نشته ذمه وارى په تا | مګر د خپل ځان | او رغبت وركړه

د الله تعالىٰ په لاره كښې جنګ كوه، ته د خپل ځان نه بغير د بل چا ذمه وار نهٔ يې. او مؤمنان د جنګ

الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّكُفَّ بَاْسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ

مؤمنانو ته (د جهاد) | نزدے ده چه | الله | بند كړى | جنګ | د كافرانو

دپاره تيار كړه. ډير زر به الله تعالىٰ د كافرانو زور مات كړى او

وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَاْسًا وَّاَشَدُّ تَنْكِيْلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً

او الله | ډير سخت دے | په جنګ كښې | او ډير سخت دے | په عذاب وركولو كښې | څوك چه سفارش وكړى | سفارش

د الله تعالىٰ زور د ټولو نه غالب دے او هغه په سزا وركولو كښې د هر چا نه زيات سخت دے. څوك چه د نيكئ سفارش

حَسَنَةً يَكُن لَّهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا ۚ وَمَن يَشْفَعْ شَفَاعَةً

نیک | وی به | هغهٔ له | حصه | دَ هغې نه | او څوک چه | سفارش وکړی | سفارش

کوی ، هغه به دَ نیکئ برخه اخلی ، او څوک چه دَ بدئ سفارش

سَيِّئَةً يَكُن لَّهُ كِفْلٌ مِّنْهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ

بد | وی به | هغه له (هم) | حصه | دَ هغې نه | او دے | الله

کوی ، هغه به دَ بدئ برخه اخلی ، او الله تعالیٰ په هر

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا ﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّيتُم بِتَحِيَّةٍ

په هر څیز بانډې | قادر | او هر کله چه | دعائی درکړے شی تاسو ته | دَ سلام

څیز بانډې قدرت لری . او هر کله چه په تاسو سلام واچولے شی نو

فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

نو دعائی ورکړئ | ښه | دَ هغې نه | یا واپس کړئ هم هغه کلمه | بیشکه | الله | دے | دَ هر څیز

(اچوونکی ته) دَ هغې نه ښهٔ جواب ورکوئ یا کم نه کم هغه جواب ورکوئ ، یقیناً الله تعالیٰ دَ هرے څیز

حَسِيبًا ﴿٨٦﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ

حساب کوونکے . | هم الله دے | نشته | بل څوک معبود | سوا | دَ هغهٔ نه | خامخا به جمع کړی تاسو

حساب اخستونکے دے . الله هغه دے چه دَ هغهٔ نه بغیر بل څوک معبود نشته ، تاسو ټول به خامخا دَ قیامت

إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾

په ورځ | دَ قیامت | نشته دے هیڅ شک | په هغې کښې | او څوک دے | زیات رښتونے | دَ الله نه | په خبره کښې

په ورځ راجمع کوی چه دَ هغې په راتلو کښې هیڅ شک نشته ، دَ الله تعالیٰ نه زیات رښتینے خبره لاڈ بل چا کیدے شی؟

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُم

پس په تاسو څهٔ وشو | چه دَ منافقینو په حقله | دوه ډلے شوئ | او الله | اوپوته کړل هغوی

دا په تاسو څهٔ چل شوے دے چه دَ منافقانو په حقله دوه ډلے شوی یئ حال دا چه هغوی الله دَ چل بد عمل په وجه

بِمَا كَسَبُوا ۚ أَتُرِيدُونَ أَن تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ۖ وَمَن

په وجه دَ هغوی دَ عملونو | آیا تاسو غواړئ | چه لاره وښایئ تاسو | هغه چاته چه | گمراه کړی دی هغوی الله | او چا لره چه

(دَ هغوی عملونو) اپوته کړی دی آیا تاسو غواړئ چه دا سے خلقو ته لاره وښایئ کوم چه الله تعالیٰ گمراه کړی دی ،

يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ

گمراه کړی | الله | نو هیڅ کله به بیا نهٔ مومئ ته | هغهٔ دَپاره | (څه) لار | هغوی خو غواړی | چه تاسو هم کافران شئ

او څوک چه الله تعالیٰ په گمراهئ کښې وغورزوی هغهٔ دَپاره به ته هیڅ لار بیا نهٔ مومے . هغوئ خو دا غواړی لکه څنگه چه

كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً ۖ فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ

لکه څنگه چه | هغوی کافران شول | بیا تاسو شئ | برابر | پس مهٔ نیسئ تاسو | دَ هغوی نه | دوستان

په خپله کافران دی دغسے تاسو هم کافران شئ بیا ټول برابر شئ ، نو هیڅوک ترے نه ځان له ملگری کوئ مه

النصف

ع ١٢ ٨

حَتّٰى يُهَاجِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوْهُمْ

تر څو چه | هغوی هجرت وکړی | دَ الله په لاره کښې | بیا که چرې | هغوی مخ واړولو | نو ونیسئ کړئ هغوی

ترڅو چه هغوی دَ الله تعالیٰ په لاره کښې هجرت ونه کړی. بیا که چرې هغوی (تاسو نه) انکار وکړی نو چه

وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ ۖ وَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ وَلِيًّا

او ووژنئ هغوی | کوم ځائے چه | بیا مومئ تاسو هغوی | او مه جوړوئ تاسو | له هغوی نه | دوست

کوم ځائے په لاس درځی هلته ئې نیسئ او وژنئ ئې او هیچرې ترې نه هیڅوک خپل ځان له

وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٨٩﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ اِلٰى قَوْمٍ

او نه | مددګار | مګر هغه خلق کوم چه | یو ځائے کیږی | هغو خلقو سره

ملګرے یا مددګار مه جوړوئ. سوا دَ هغو خلقو نه چه یو داسے قوم سره یو ځائے شی چه تاسو

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ اَوْ جَآءُوْكُمْ حَصِرَتْ صُدُوْرُهُمْ

چه ستاسو او دَ هغوی په مینځ کښې | معاهده ده | یا هغوی راشی تاسو ته | چه تنګے شوی وی | دَ هغوی سینې

کښې او په هغوی کښې معاهده وی یا په داسے حالت کښې تاسو له راشی چه په جنګ ستومانه

اَنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوْا قَوْمَهُمْ ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ

چه جنګ وکړی هغوی تاسو سره | یا جنګ وکړی | دَ خپل قوم سره | او که | غوښتلے وے الله | نو غالب کړی به ئې وو هغوی

وی، نه تاسو سره جنګ کوی او نه دَ خپل قوم سره، او که دَ الله تعالیٰ مرضی وے نو هغوی به ئې

عَلَيْكُمْ فَلَقٰتَلُوْكُمْ ۚ فَاِنِ اعْتَزَلُوْكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ وَاَلْقَوْا

په تاسو باندې | بیا به هغوی جنګیدلی تاسو سره | بیا که چرې | هغوی پریږدی تاسو | پس جنګ نه کوی تاسو سره | او وړاندې کړی

په تاسو غالب کړی وے نو جنګونه به ئې در سره کول نو که چرې هغوی تاسو پریږدی او تاسو سره جنګ نه کوی او دَ صلحې

اِلَيْكُمُ السَّلَمَ ۙ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيْلًا ﴿٩٠﴾

تاسو ته | پیغام دَ صلحې | نو نه ده جوړه کړې | الله | تاسو له | په هغوی باندې | لار

لاس درته راوړاندې کړی نو بیا الله تعالیٰ تاسو له دَ هغوی په مقابله کښې دَ جنګیدو هیڅ حق نه دے درکړے۔

سَتَجِدُوْنَ اٰخَرِيْنَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّاْمَنُوْكُمْ وَيَاْمَنُوْا

زر دے چه بیا به مومئ تاسو | (هغه) نور خلق | کوم چه غواړی | چه په امن شی هغوی له تاسو نه | او په امن شی

یو بل قسم منافقان به هم بیا مومئ چه (جنګ نه خوښوی) دا غواړی چه ستاسو له اړخ نه هم په امن وی

قَوْمَهُمْ ۗ كُلَّمَا رُدُّوْٓا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوْا فِيْهَا ۚ فَاِنْ

له خپل قوم نه | هر کله چه | راګرځولے شی هغوی | فساد طرف ته | نو راوړلے غورزولے شی هغوی په هغې کښې | بیا که چرې

او دَ خپل قوم دَ طرفه هم په امن وی، خو هر کله چه دَ شر موقع بیا مومی نو په هغې کښې ورداننګی، نو که دا سے خلق

لَّمْ يَعْتَزِلُوْكُمْ وَيُلْقُوْٓا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوْٓا اَيْدِيَهُمْ

دَ ځان نه نه شی هغوی تاسو نه | او (نه) هغوی پیش کړی تاسو ته | صلح | او (نه) هغوی منع کړی | خپل لاسونه

ستاسو دَ مقابلے نه څنګ ته نه شول او صلح ئې درته وړاندې نه کړه، او لاسونه ئې ونه نیول

فَخُذُوْهُمْ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ ۚ وَاُولٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا
نو هغوى ونيسئ | او ووژنئ | كوم ځائے چه | بيا مومئ هغوى | او هم دا كسان | جوړ كړو موږ
نو كوم ځائے چه ئے بيا مومئ هلته ئے رانيسئ او ووژنئ ئے ، هم په دغه خلقو باندې موږ تاسو ته
لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿٩١﴾ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَّقْتُلَ ع ١٢ / ٩
تاسو له | په هغوى باندې | قوت | ښكاره | او نه دى مناسب | يو مسلمان له | چه ووژني
د لاس اوچتولو ښكاره اختيار دركړے دے . او د يو مسلمان دا كار نه دے چه يل مسلمان د
مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَـًٔا ۚ وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيْرُ
يو مسلمان | ليكن | په خطا | او څوك چه | ووژني | يو مسلمان | له غلطئ نه | نو آزاد دې كړي
ووژني مګر په غلطئ سره ، او چا چه يو مؤمن مسلمان په غلطئ سره مړ كړو نو كفاره ئے دا ده چه
رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَّدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّصَّدَّقُوْا ۭ
څټ | د مسلمان غلام | او خون بها | د ادا كړي | د هغه وارثانو ته | مګر | دا چه معاف ئے كړي هغوى
يو مؤمن غلام د آزاد كړي او د مړي وارثانو ته د خون بها وركړي ، مګر كه هغوى خون بها وبخښي
فَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ
پس كه چرې | وى هغه | د هغه قوم نه | چه ستاسو دښمن وى | او هغه مسلمان وى | نو آزاد د كړي | څټ
(نو روا دى) او كه چرې هغه مؤمن بنده د داسے قوم نه وو چه ستاسو ورسره دښمني وه ، نو يو مسلمان غلام د آزاد
مُّؤْمِنَةٍ ۭ وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ فَدِيَةٌ
د مسلمان غلام ، | او كه چرې | وى هغه | له داسے قوم نه | چه ستاسو او د هغوى ترمينځه | معاهده وى | نو هم خون بها د
كړي . او كه د داسے قوم بنده ؤ د چه ستاسو ورسره معاهده وه نو د هغه وارثانو
مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖ وَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ
ادا كړي | د هغه وارثانو ته | او آزاد د كړي | څټ | د مسلمان غلام | پس څوك چه غلام بيا نه مومي
ته د خون بها هم وركړي او يو مسلمان غلام د هم آزاد كړي ، او څوك چه غلام مونده لے
فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ۡ تَوْبَةً مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ
نو روژې د ونيسي | دوه مياشتے | پرله پسے | دا توبه ده | له طرفه د الله نه | او الله دے
نه شي ، نو پرله پسے دوه مياشتے روژے د ونيسي ، په طور د توبے چه د الله د طرف نه مقرر ده . او الله په
عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَّقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاۗؤُهٗ
پوهه | خاوند د حكمت ، | او څوك چه | ووژني | يو مسلمان | قصدًا | نو د هغه سزا ده
هرڅه پوهه او د حكمت خاوند دے . او څوك چه يو مؤمن قصدًا مړ كړي ، نو د هغه سزا
جَهَنَّمُ خٰلِدًا فِيْهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهٗ وَ
دوزخ | هميشه به وى | په هغه كښے | او غضب وشو | د الله | په هغه باندې | او لعنت ئے كړے دے په هغه | او
دوزخ دے چه هميشه به په كښے پروت وى او د الله تعالىٰ قهر او لعنت به پرے ورېږي او

أَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا ضَرَبْتُمْ

تیار کړی دی | هغهٔ له | عذاب | لوئے۔ | اے مؤمنانو! | هر کله چه | سفر کوئی تاسو

دا سے (قاتل) له الله ډیره لویه سزا مقرر کړے ده۔ اے مؤمنانو! تاسو چه د الله په لاره کښے (د جهاد د

فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَتَبَيَّنُوا۟ وَلَا تَقُولُوا۟ لِمَنْ أَلْقَىٰٓ إِلَيْكُمُ

د الله په لاره کښے | نو تحقیق کوئی | او مهٔ | وایئی | هغه چاته چه | اچولے ده هغهٔ | تاسو ته

پاره) لاړ شئ نو (د هرے خبرے) ښهٔ تحقیق کوئی، او څوک چه درباندے سلام واچوی نو هغهٔ ته دا مهٔ

ٱلسَّلَٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا

سلام | چه نهٔ یئے ته | مؤمن | تاسو غواړئی | سامان | د ژوند د دنیا

وایه چه ته مؤمن نهٔ یئے، (ځکه) تاسو د دنیا مال اسباب غواړئی نو د الله تعالیٰ

فَعِندَ ٱللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَٰلِكَ كُنتُم مِّن قَبْلُ فَمَنَّ ٱللَّهُ

پس الله سره دی | غنیمتونه | ډیر، | هم دغه شان | وئی تاسو | وړاندے له دے نه | پس احسان وکړو | الله

سره ډیر غنیمتونه پراته دی، وړاندے خو تاسو هم داسے (د اسلام نه ناواقف) وئی بیا په

عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

په تاسو باندے | پس تحقیق وکړئی | بیشکه | الله | دے | په هغه څه چه | تاسو یے کوئی | خبردار

تاسو باندے الله احسان وکړو، نو تاسو ښهٔ تحقیق کوئی۔ الله تعالیٰ یقیناً ستاسو د عملونو نه باخبره دے۔

لَّا يَسْتَوِى ٱلْقَٰعِدُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُو۟لِى ٱلضَّرَرِ

نهٔ دی برابر | کښیناستونکی | له مسلمانانو نه | کوم ته چه څهٔ عذر رسیدلے

هغه مؤمنان کوم چه (جسمانی لحاظ سره) معذوره نهٔ وی او په کور کښے ناست وی د هغه مؤمنانو برابر کیدے نهٔ شی

وَٱلْمُجَٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فَضَّلَ

او جهاد کوونکی | د الله په لاره کښے | په خپلو مالونو سره | او په خپلو ځانونو سره | فضیلت ورکړے دے

کوم چه په سر و مال سره د الله تعالیٰ په لاره کښے جهاد کوونکی دی۔ الله تعالیٰ په

ٱللَّهُ ٱلْمُجَٰهِدِينَ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ عَلَى ٱلْقَٰعِدِينَ

الله | جهاد کوونکو ته | په خپلو مالونو سره | او په خپلو ځانونو سره | په کښیناستونکو باندے

سر و مال سره جهاد کوونکوله په کور کښے د ناستو خلقو په نسبت ډیره غټه درجه

دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلْمُجَٰهِدِينَ

په درجه کښے | او هر یو سره | وعده کړے ده الله | د نیکئ | او فضیلت ورکړے دے الله | جهاد کوونکو ته

ورکړے ده اګر که د هر یو سره ئے د جنت وعده کړے ده، خو الله تعالیٰ مجاهدینو ته په ناستو خلقو

عَلَى ٱلْقَٰعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَٰتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً

په کښیناستونکو باندے | په اجر | لوئے کښے | درجے دی | د هغهٔ له طرفه | او بخښنه

باندے د ډیر لوئے اجر په ذریعه فضیلت ورکړے دے۔ هغوی د پاره د الله د طرف نه لوئے لوئے مرتبے دی، بخښنه

ع ١٣ ٥ ١٠

وَّرَحْمَةً ۚ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٩٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ

اور رحمت | او دے | الله | بخښونکے | مهربان | بیشکه | هغه خلق

ده او رحمت دے او الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے . هغه خلقو کوم چه هجرت و نهٔ کړو

تَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِيْٓ اَنْفُسِهِمْ

د کوم روح چه قبض کوی | فرښتے | (په داسے حال کښے) چه هغوی ظلم کونکو | په خپلو ځانونو باندې

په خپلو ځانونو ظلم کونکو فرښتے د هغوی د روح قبض کولو په وخت د هغوی نه تپوس کوی چه تاسو په

قَالُوْا فِيْمَ كُنْتُمْ ۚ قَالُوْا كُنَّا مُسْتَضْعَفِيْنَ

نو وائی (هغوی ته فرښتے) | تاسو په کوم حال کښے وئ ؟ | هغوی ووئیل | مونږ وو | کمزوری

څهٔ حال کښے وئ ؟ هغوی جواب ورکړو چه مونږ په دُنیا کښے بے وسه او کمزوری

فِى الْاَرْضِ ۚ قَالُوْٓا اَلَمْ تَكُنْ اَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوْا

په زمکه کښے | ووئیل هغوی | آیا نهٔ وه | زمکه | د الله | فراخه | چه تاسو هجرت کړے وے

وو ، فرښتو ورته ووئیل چه آیا د الله تعالیٰ زمکه وسیع او فراخه نهٔ وه چه تاسو پکښے هجرت کړے

فِيْهَا ۚ فَاُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۚ وَسَآءَتْ مَصِيْرًا ﴿٩٧﴾

په هغے کښے | پس هم دا خلق دي | د کوم ځائے چه | دوزخ دے | او دا ئین ځائے دے | د واپس کیدو

وے ، دا هغه خلق دی چه دوزخ ئے ټیکاونړه ده ، او (دوزخ) ډیره خرابه ټیکاونړه ده .

اِلَّا الْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَآءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ

مگر | هغه کمزوری | سړی | او ښځے | او ماشومان | چه نهٔ شی کولے

البته کوم سړی ، زنانه او ماشومان چه (په رښتیا) کمزوری دی او (د بهرتلو) هیڅ ذریعه

حِيْلَةً وَّلَا يَهْتَدُوْنَ سَبِيْلًا ﴿٩٨﴾ فَاُولٰٓئِكَ عَسَى

(څهٔ) حیله | او نهٔ بیا مومی هغوی | (څهٔ) لار | پس هم دا ے خلقو ته | اُمید دے

نهٔ لری او لار نهٔ مومی ، نو اُمید دے چه الله تعالیٰ

اللّٰهُ اَنْ يَّعْفُوَ عَنْهُمْ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿٩٩﴾ وَمَنْ

چه الله | به معاف کړی | هغوی | او دے | الله | معاف کونکے | بخښونکے | او څوک چه

هغو خلقو ته معاف وکړی ، او الله تعالیٰ ډیر بخښونکے مهربان دے . او څوک چه

يُّهَاجِرْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِى الْاَرْضِ مُرٰغَمًا كَثِيْرًا

هجرت وکړی | د الله په لاره کښے | بیا به مومی هغه | په زمکه کښے | د اوسیدو ځائے | ډیر

د الله تعالیٰ په لاره کښے هجرت وکړی ، هغوی به په زمکه باندې د استوګنے ډیر ځایونه او هر قسم

وَّسَعَةً ۚ وَمَنْ يَّخْرُجْ مِنْۢ بَيْتِهٖ مُهَاجِرًا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ

او فراخی | او څوک چه بهر ته ووځی | له خپل کوره نه | هجرت کونکے | الله او د هغه د رسول طرف ته

فراخی بیا مومی ، او څوک چه د خپل کوره نه د الله او د رسول په لاره کښے د هجرت په نیت بهر ووځی ،

ع ١٤ ١١

ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ اَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا

بیا راشي هغه ته | مرګ | نو بیشکه | ثابت شو | د هغه اجر | په الله | او دے | الله | بخښونکے

او په لاره کښې ورله مرګ راشي نو د هغه اجر په الله تعالىٰ باندې ثابت شو او الله تعالىٰ ډیر بخښونکے

رَّحِيْمًا ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا ضَرَبْتُمْ فِى الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

مهربان | او هر کله چه تاسو سفر کوئ | په زمکه کښے | نو نشته دے | په تاسو باندې | ګناه

مهربان دے او کله چه تاسو په سفر روان شئ نو په تاسو باندې څه ګناه نشته که

اَنْ تَقْصُرُوْا مِنَ الصَّلٰوةِ ﳓ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَّفْتِنَكُمُ

چه کم کوئ (په مونځ کښے قصر وکړئ) | له مونځ نه | که چرے ویرېږئ تاسو | چه | تاسو به پریشانه کړي

په مونځ کښے قصر کوئ ، که دا اندیښنه درسره دي چه کافران

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ اِنَّ الْكٰفِرِيْنَ كَانُوْا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِيْنًا ﴿١٠١﴾

کافران | بیشکه | کافران (خو) | دي ستاسو | دښمنان ښکاره

به مو پریشانه کړي ، یقیناً کافران ستاسو ښکاره دښمنان دي .

وَاِذَا كُنْتَ فِيْهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ

او کله چه | یې ته | په هغوی کښے | او قائم کړے | هغوی د پاره | مونځ | نو پکار دي چه ودرېږي

او (اے پېغمبره!) هر کله چه ته د مسلمانانو په ټولی کښے موجود یې او (د جنګ په وخت کښے) ورته مونځ ورکوې نو د دوی

طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَاْخُذُوْٓا اَسْلِحَتَهُمْ ۫ فَاِذَا سَجَدُوْا

یوه ډله | له هغوی نه | تاسره | او پکار دي چه هغوی واخلي | خپله وسله | بیا هر کله چه هغوی سجدې وکړي

یوه ټولی د تاسره ودرېږي ، او خپله وسله د واخلي (تیاره) لري . نو هر کله چه سجدې وکړي

فَلْيَكُوْنُوْا مِنْ وَّرَآئِكُمْ ۪ وَلْتَاْتِ طَآئِفَةٌ اُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوْا

نو هغوی د شي | وروستو ستاسو | او را د شي | ډله | دویمه | کوم چه لا مونځ نه دے کړے

نو وروستو د لاړ شي ، او بل ټولے چه مونځ ئې لا نه وي کړے هغه د راوړاندې شي

فَلْيُصَلُّوْا مَعَكَ وَلْيَاْخُذُوْا حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ ۚ وَدَّ

بیا د هغوی مونځ وکړي | تاسره | او را د واخلي | سامان د ساتنے خپل | او خپله وسله | غواړي

او تاسره د په مونځ کښے شریک شي ، او د خپل حفاظت خیال د ولري او وسلے د تیارے ساتي ، کافران

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ تَغْفُلُوْنَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ

هغه خلق چه | کافران دي | کاش! چه تاسو غافل شئ | د خپلے وسلے | او د خپل سامان نه

خو هم دا غواړي چه تاسو د خپلو وسلو او د (جنګ د) سامان نه غافل شئ ،

فَيَمِيْلُوْنَ عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً وَّاحِدَةً ؕ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ

چه حمله وکړي هغوی | په تاسو باندې | حمله | په یو ځل | او نشته دے ګناه | په تاسو باندې | که چرے وي

او هغوی ناڅاپه په تاسو باندې حمله وکړي او په دے خبره کښے په تاسو باندې څه ګناه نشته چه تاسو

بِكُمْ اَذًى مِّنْ مَّطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَنْ تَضَعُوْٓا اَسْلِحَتَكُمْ ۚ

تاسو ته | څۀ تکلیف | له باران نه | یا یئ تاسو | ناروغه | چه کیږدئ | خپلې وسلې

په داسې حالت کښې خپلې وسلې کیږدئ چه تاسو ته د باران په وجه څۀ تکلیف وی یا تاسو بیمار یئ

وَخُذُوْا حِذْرَكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا

او را واخلئ | د خپلې ساتنې سامان | بیشکه | الله | تیار کړے دے | کافرانو د پاره | عذاب

خو (په هر حال کښې) د خپل حفاظت خیال ساتئ، بیشکه الله تعالیٰ کافرانو له سپکوونکے عذاب مقرر

مُّهِيْنًا ﴿۱۰۲﴾ فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيٰمًا وَّقُعُوْدًا

رسوا کوونکے۔ | بیا هر کله چه | ادا کړئ تاسو | مونځ | نو یاد کړئ | الله | په ولاړه | او په ناسته

کړے دے۔ بیا چه د مونځ نه فارغ شئ نو په ولاړه، په ناسته او په ملاسته په هر حال

وَّعَلٰى جُنُوْبِكُمْ ۚ فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ۚ اِنَّ

او په | د ډډو خپلو | بیا هر کله چه | تاسو ته اطمینان وشی | نو ودردوئ | مونځ | بیشکه

کښې الله تعالیٰ یادوئ او کله چه تاسو (د دښمن نه) بے غمه شئ نو (پوره) مونځ ادا کوئ۔ بیشکه

الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ كِتٰبًا مَّوْقُوْتًا ﴿۱۰۳﴾ وَلَا تَهِنُوْا

مونځ | دے | په مسلمانانو | فرض | مقرر (وختونو کښې) | او سستی مه کوئ

مونځ په مؤمنانو باندې په مقرره وختونو کښې فرض کړے شوے دے، او د (دښمن) قوم په لټولو

فِى ابْتِغَآءِ الْقَوْمِ ۗ اِنْ تَكُوْنُوْا تَاْلَمُوْنَ فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُوْنَ

په لټولو د قوم (د کافرانو) کښې | که چرے دردمند کیږئ تاسو | نو هغوی هم | دردمند کیږی

کښې سستی مۀ کوئ، که تاسو (په جنګ کښې) درد رسی، نو ستاسو په شان هغوی ته هم

كَمَا تَاْلَمُوْنَ ۚ وَتَرْجُوْنَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُوْنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ

لکه څنګه چه | تاسو دردمند کیږئ | او تاسو امید لرئ | د الله نه | چه هغوی نۀ لری | او دے | الله

درد رسی، او تاسو د الله تعالیٰ نه د داسې اجر امید لرئ چه هغوی نۀ لری، او الله تعالیٰ ښۀ

عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۱۰۴﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ

پوهه | خاوند د حکمت | بیشکه مونږ نازل کړو | تا ته | کتاب | په حق سره

پوهه او د حکمت خاوند دے۔ مونږ دا کتاب تا ته په حقه رالیږلے دے، چه

لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَآ اَرٰىكَ اللّٰهُ ۗ وَلَا تَكُنْ

چه ته فیصله وکړې | د خلقو مینځ کښې | په هغه څه سره | چه ښودلی دی تا ته الله | او ته مۀ کیږه

الله تعالیٰ تا ته څۀ ښودلی دی، د هغې مطابق ته به خلقو کښې فیصله وکړې او د خیانت کړو

لِّلْخَآئِنِيْنَ خَصِيْمًا ﴿۱۰۵﴾ وَّاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

د پاره د خیانت کوونکو | جګړه کوونکے | او بخښنه غواړه د الله نه | بیشکه | الله | دے

ملګرتیا مۀ کوه، او د الله تعالیٰ نه بخښنه غواړه، بیشکه الله تعالیٰ

ع ۱۵ / ۱۲

غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ

بخښونکے | مهربان | او ته جګړه مه کوه | د هغو خلقو د طرف نه | چه خیانت کوی

بخښونکے مهربان دے، او څوک چه د خپلو ځانونو سره (هم) خیانت کوی ته د هغوئ د طرف نه جګړه

أَنفُسَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾

خپلو ځانونو سره | بیشکه | الله | نه خوښوی | هغه څوک چه وی | خیانت کوونکے | ګناهګار

مه کوه، بیشکه خیانت ګر ګناهګار کسان د الله تعالیٰ خوښ نه دی.

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ

هغوی پټوی | له خلقو نه | او نه پټوی | له الله نه | او هغه د هغوی سره دے

داخلق (خپل ګناهونه) د خلقو نه خو پټولے شی خو د الله تعالیٰ نه ئے پټولے نه شی، الله تعالیٰ خو هغه

إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ

هرکله چه هغوی د شپے مشورے کوی | د هغه څه | د کوم نه چه (الله) راضی نه دے | او | دے | الله

وخت هم ورسره وی چه دوئ د شپے په پټه د هغه د مرضئ خلاف مشورے کوی او الله تعالیٰ د دوئ

بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَا أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ

په هغه څه | چه هغوی ئے کوی | احاطه کوونکے | داوری تاسو | هغه خلق یئ | چه جګړه کوئ تاسو | د هغوئ د طرفه

په ټولو عملونو احاطه کړے ده. ښه! په دے دنیا کښے خو تاسو د دوئ د طرف نه جګړه وکړه

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَن يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

د دنیا په ژوند کښے | پس څوک به جګړه کوی | الله سره | د هغوی د طرفه | په ورځ د قیامت

نو د قیامت په ورځ به ورله د الله تعالیٰ په مخکښ څوک جګړه کوی، او آخر

أَم مَّن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَن يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ

یا څوک به وی | د هغوی | کارساز ؟ | او څوک چه | وکړی | بد کار | یا وکړی ظلم

هلته به څوک د دوی وکالت کوی ؟ او څوک چه بد کار وکړی یا په خپل ځان

نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَن

په خپل ځان باندې | بیا | هغه بخښنه وغواړی | د الله نه | نو بیا به مومی الله | بخښونکے | مهربان | او څوک چه

زیاتے وکړی بیا د الله تعالیٰ نه بخښنه وغواړی نو الله تعالیٰ به ډیر بخښونکے زیات مهربان بیاموی او څوک

يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا

وکړی | ګناه | پس بیشکه چه | کوی ئے هغه | په خپل ځان باندې | او دے | الله | ډیر پوهه

چه ګناه کوی نو هغه هم په خپل ځان ظلم کوی، او الله تعالیٰ په هر څه پوهه د

حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَن يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ

د حکمت خاوند | او څوک چه | کوی | خطا | یا (د) ګناه (کار) | بیا تهمت لګوی | د هغے

حکمت خاوند دے، او چا چه خطا کار وکړو یا ئے ګناه وکړه، بیا ئے د هغے الزام په بے ګناه

بَرِيْٓـًٔا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ

په بې ګناه باندې | نو بېشکه هغه د چت کړو په څپل ځان باندې | بهتان | او ګناه | ښکاره | او که چرته نه وے | فضل

بې ګناه ولګوي نو ډیر لوئے بهتان ئے ونړاشلو او ښکاره ګناه ئے وکړه، او (اے پیغمبره!) که په تا د الله تعالی

اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهٗ لَهَمَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ اَنْ يُّضِلُّوْكَ

د الله | په تا باندې | او د هغه رحمت | نو خامخا اراده کړې وه | یوې ډلے | له هغوی نه | چه ګمراه کړي تا

فضل او مهرباني نه وے نو د دوی یوې ډلے خود اقصد کړے وو چه (د مجرم په بچ کولو کښې) تا په غلط لاره ولګوي

وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّوْنَكَ مِنْ شَيْءٍ

او هغوی نه شي بې لاري کولے | مګر خپل ځانونه | او هغوی نقصان نه شي دررسولے تاته | هیڅ هم

حال دا چه دوئ د خپل ځان نه بغیر بل څوک غلطولے نه شي او تاته هیڅ قسم له ضرر دررسولے نه شي

وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ

او نازل کړو | الله | په تا باندې | کتاب | او حکمت | او ښودلي ئے تاته | هغه څه چه ستا زده نه وو

او الله تعالی په تا باندې کتاب او حکمت نازل کړے دے او هغه خبرې ئے درته ښودلې دي چه تاته معلوم نه وے

وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيْمًا ﴿١١٣﴾ لَا خَيْرَ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنْ نَّجْوٰىهُمْ

او دے | فضل د الله | په تا باندې | ډیر لوئے | نشته ښه خوبي | د هغوی په اکثرو مشورو کښې

او الله تعالی په تا باندې ډیر لوئے فضل کړے دے، د دوی په اکثرو پټو مشورو کښې هیڅ خیر نه وي

اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ مَعْرُوْفٍ اَوْ اِصْلَاحٍۭ بَيْنَ النَّاسِ

سوا د هغه نه چه | حکم وکړي | د صدقے | یا د نیک کار | یا د اصلاح | د خلقو په مینځ کښې

سوا د هغه چا نه چه پټ په پټه د صدقے ورکولو یا د نیک کار کولو او د خلقو تر مینځه د جوړښت راوستلو د پاره مشوره

وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا

او څوک چه وکړي | دا کار | د پاره د طلب د رضا د الله | نو زر دے چه | مونږ به ورکړو هغه ته | اجر

وکړي (نو دا ښه خبره ده) او څوک چه د الله تعالی د رضامندئ د پاره دا کار وکړي نو زر ده چه مونږ به هغه له ډیر

عَظِيْمًا ﴿١١٤﴾ وَمَنْ يُّشَاقِقِ الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ

ډیر لوئے | او څوک چه مخالفت کوي | د رسول | پس له هغے نه چه | ښکاره شوه | هغه ته

لوئے اجر ورکړو، او څوک چه د هدایت واضح کیدو نه پس هم د پیغمبر په مخالفت کښې ملا وتړي او د

الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيْلِ الْمُؤْمِنِيْنَ نُوَلِّهٖ مَا تَوَلّٰى

لاره د هدایت | او پیروي وکړي | د څه بلے طریقے | د مسلمانانو (د طریقے نه سوا) | مونږ به وا ړوو هغه | کوم طرف ته چه هغه واوړي

مؤمنانو د لارے نه بغیر په بله لاره روان شي نو مونږ به ئے هم هغه طرفته وګرځوو چه پخپله ورته ګرځیدلے

وَنُصْلِهٖ جَهَنَّمَ ۭ وَسَآءَتْ مَصِيْرًا ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ

او مونږ به ئے ورننوو هغه | دوزخ ته | او بد دے | ځائے د واپس کیدو | بېشکه | الله | نه بخښي

دے او دوزخ ته به ئے ارتاو کړو او دوزخ ډیر خراب ټیکاو نړه دے. یقین ساتئ چه الله تعالی دا خبره

أَنْ يُشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ

داچه شرک وکړے شي | دَده سره | او بخښي | کوم (ګناه) چه | دَدے نه سوا دي | هغه چاته چه

نه بخښي چه دَ هغهٔ سره څوک شریک وَنیولے شي او دَدے نه سوا (څهٔ چه) چا ته دَ غواړي وُ به

يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿۱۱۶﴾

وغواړي | او څوک چه | شریک وَنیسي | الله سره | هغه بے لارے شو | (دَ حقه لارے نه) | ډیر لرے ـ

بخښي او چا چه الله تعالیٰ له شریک جوړ کړو، نو هغه په ګمراهئ کښے ډیر لرے پریوستلو،

اِنْ يَّدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اِنٰثًا ۚ وَاِنْ يَّدْعُوْنَ اِلَّا شَيْطٰنًا

هغوی نه رابلي | دَ دهٔ (الله) نه سوا | مګر | ښځے (معبودے) | او هغوی نه رابلي | مګر | شیطان

هغوی الله پریښے دے او دَیو څو زنانه څیزونو عبادت کوی، او صرف دَ هغه نافرمان شیطان

مَّرِيْدًا ﴿۱۱۷﴾ لَّعَنَهُ اللّٰهُ ۘ وَقَالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيْبًا

سرکش | لعنت کړے دے په دهٔ باندی الله | او هغهٔ وویل | زهٔ به ضرور اخلم | ستا له بندګانو نه | (یوه) حصه

عبادت کوی، په کوم چه الله لعنت کړے دے، او شیطان وَ وئیل چه زهٔ به ستا دَ بندګانو نه ضرور یو مقرر

مَّفْرُوْضًا ﴿۱۱۸﴾ وَّلَاُضِلَّنَّهُمْ وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ

مقرر ره ـ | او زهٔ به خامخا ګمراه کړم هغوی | او خامخا به ئے په باطلو ارزوګانو کښے واچوم | او زهٔ به حکم ورکړم هغوی ته

حصه اخلم، او هغوی به خامخا بے لارے کوم او هغوی به باطلو ارزوګانو کښے اچوم او زهٔ به هغوی ته تعلیم ورکوم

فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ ۭ

نو هغوی به وځیری | غوږونه | دَ څارو و | او زهٔ به حکم ورکړم هغوی ته | نو هغوی به بدل کړی | پیدا کړے (صورت) دَ الله

چه هغوی (دَ غیر الله په نوم) دَ څارو و غوږونه څیری کړی او هغوی ته به حکم ورکوم چه دَ الله جوړ شوی صورتونو کښے هم (ناجائزه)

وَمَنْ يَّتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ

او څوک چه وَنیسي | شیطان | دوست | دَ الله نه سوا | نو هغه نقصان کښے پریوتو

بدلون وکړی، او څوک چه دَ الله تعالیٰ په ځائے شیطان دوست جوړ کړی، نو هغه په ښکاره

خُسْرَانًا مُّبِيْنًا ﴿۱۱۹﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيْهِمْ ۭ وَمَا يَعِدُهُمُ

نقصان | ښکاره سره | هغه وعدے کوی | هغوی سره | او په ارزو کښے اچوی هغوی | او نهٔ | ورکوی وعدے هغوی ته

تاوان کښے پریوتلو. شیطان دَ هغوی سره وعدے کوی او دَ دروغو ارزوګانے ورکوی، خو شیطان دَ هغوی

الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿۱۲۰﴾ اُولٰۗىِٕكَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۡ وَلَا يَجِدُوْنَ

شیطان | مګر | دوکه (ورکوی) | هم دا هغه خلق دی | چه ځائے دَ هغوی | دوزخ دے | او نهٔ به هغوی بیا موندے

سره دَ فریب نه دکے وعدے کوی، هم دا خلق دی دَ کوم ټیکاڼه چه دوزخ دے او دَدے نه به دَ

عَنْهَا مَحِيْصًا ﴿۱۲۱﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ

دَ هغے نه | خلاصے | او هغه خلق چه | ایمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړل | نیک | زر دے چه مونږ به هغوی داخل کړو

خلاصی ځائے بیا نهٔ موندی. او چا چه ایمان راوړے دے او نیک کارونه ئے کړی دی، هغوی به داسے باغونو

وقف لازم

جَنّٰتٍ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِیْنَ فِیْهَآ اَبَدًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ

په باغونو کښې | چه بهیږی | دَ هغې لاندې | نهرونه | همیشه به وی | په هغې کښې | تل | وعده ده دَ الله

کښې داخل کړی ، چه دَ هغې لاندې به نهرونه بهیږی او هغوی به هغې کښې تل تر تله وی ، دا دَ الله تعالیٰ رښتینې

حَقًّا ؕ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِیْلًا ﴿١٢٢﴾ لَیْسَ بِاَمَانِیِّكُمْ

رښتینې | او څوک دے | زیات رښتیا ویونکے | دَ الله نه | په خبره کښې | دا نه | ستاسو په ارزوګانو (او ابهو) دے

وعده ده . او دَ الله تعالیٰ نه زیات رښتینې خبره لا دَ بل چا کیدے شی . نه ستاسو په ارزوګانو کار کیږی

وَلَآ اَمَانِیِّ اَهْلِ الْكِتٰبِ ؕ مَنْ یَّعْمَلْ سُوْٓءًا یُّجْزَ بِهٖ ۙ وَلَا یَجِدْ

او نه په ارزوګانو | دَ اهل کتابو | او څوک چه وکړی | کار بد | دَ هغې جزا به ورکړے شی | او نه به بیا موی

او نه دَ اهل کتابو په ارزوګانو (قانون دا دے) چه چا بد کار وکړو ، دَ هغې سزا به ورکولے شی ، او دَ الله تعالیٰ

لَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِیًّا وَّلَا نَصِیْرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ یَّعْمَلْ

ځان دَ پاره | دَ الله نه سوا | (څوک) دوست | او نه | (څوک) مددګار | او څوک | چه کوی

په مقابله کښې به هیڅوک دَ ځان ملګرے او مددګار بیا نه مومی . او څوک چه نیک کارونه کوی

مِنَ الصّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰی وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ یَدْخُلُوْنَ

نیک کار | سړے وی | یا ښځه | او هغه مؤمن وی | نو دا خلق به | داخلیږی

برابره خبره ده که نارینه وی او که زنانه وی ، خو چه ایماندار وی ، نو دغه خلق به جنت ته

الْجَنَّةَ وَلَا یُظْلَمُوْنَ نَقِیْرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ اَحْسَنُ دِیْنًا مِّمَّنْ

په جنت کښې | او ظلم به ئے کړے شی په هغوی باندې | ذره هم | او څوک دے | ډیر ښه | په دین کښې | له هغه نه

ننوځی او پوره قدرے حق تلفی به ئے نه کیږی . او دَ هغه چا نه ښائسته دین به دَ چا وی

اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَّاتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِیْمَ

کوم چه تابع کړو | خپل سر | دَ الله مخکښې | او هغه نیکوکار وی | او پیروی ئے کړې هغه | دَ ملت | دَ ابراهیم

چه دَ الله حکم ته سر تابع کړی ، او په اخلاص نیک کارونه کوی ، او یو مخیزے دَ ابراهیم علیه السلام

حَنِیْفًا ؕ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِیْمَ خَلِیْلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلّٰهِ مَا

چه یو مخیزے وو | او جوړ کړو | الله | ابراهیم | (مخلص) دوست | او دَ الله دی | څه چه

په ملت روان شی ، او الله تعالیٰ ابراهیم علیه السلام خپل دوست جوړ کړے وو ، او هم دَ الله تعالیٰ

فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَیْءٍ

په اسمانونو کښې دی | او څه چه | په زمکه کښې دی | او دے الله | په هر څیز باندې

دی څه چه په اسمانونو او زمکه کښې دی . او الله تعالیٰ به هر څیز باندې راچاپیره

١٨
ع ١١
١٥
مُّحِیْطًا ﴿١٢٦﴾ وَیَسْتَفْتُوْنَكَ فِی النِّسَآءِ ؕ قُلِ اللّٰهُ یُفْتِیْكُمْ

راچاپیره | او تپوس درنه کوی لتا نه | دَ ښځو په حقله | ته ووایه | الله | حکم درکوی تاسو ته

دے - او خلق تا نه دَ ښځو په حقله تپوس نه کوی ، ورته ووایه چه الله تعالیٰ تاسو ته دَ هغوی

فِيْهِنَّ ۙ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِى الْكِتٰبِ فِىْ يَتٰمَى النِّسَآءِ

دَ هغوی په حقله | او هغه چه لوستلے شی | په تاسو باندې | په کتاب کښے | (هغه دَ هغه) یتیمانو جینکو په حقله (دی)

په حقله حکم درکوی او هغه حکمونه (هم دراياد وی) چه دَ پخوا نه تاسو ته په دے کتاب کښے اوړولے شی دَ یتیمانو جینکو په حقله چه تاسو

الّٰتِىْ لَا تُؤْتُوْنَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُوْنَ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ

چه نهٔ ورکوئ تاسو هغوی ته | هغه څه چه مقرر شوی دی | هغوی د پاره | او تاسو غواړئ | چه نکاح وکړئ هغوی سره

دَ هغوی حقونه نهٔ ادا کوئ ، او دَ نکاح رغبت ورسره کوئ ،

وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۙ وَاَنْ تَقُوْمُوْا لِلْيَتٰمٰى بِالْقِسْطِ ؕ

او دَ کمزورو | ماشومانو (په باره) کښے | او (په دے حقله) چه قائم اوسئ | یتیمانو د پاره | په انصاف باندې

او هغه حکمونه چه دَ بے وسه ماشومانو په حقله شوی دی او دا خبره چه دَ یتیمانو کاروبار په انصاف سره کوئ

وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ عَلِيْمًا ﴿١٢٧﴾ وَاِنِ امْرَاَةٌ

او هغه چه | تاسو کوئ | د نیکئ نه | نو بیشکه | الله | دے | په هغې باندې | ښهٔ پوهه | او کهٔ چرے | یوے ښځے ته

او هره نیکی چه تاسو کوئ ، نو هغه الله تعالیٰ ته ډیره ښهٔ معلومه ده او کهٔ یوے ښځے سره

خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوْزًا اَوْ اِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ

ډیره وی | له خپل خاوند نه | دَ سختئ | یا دَ مخ اړولو | نو نشته دے څهٔ گناه | په هغو دواړو

دَ خاوند دَ بد سلوکئ یا دَ بے پروائئ اندیښنه وی نو په دواړو باندې څهٔ گناه نشته

اَنْ يُّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ؕ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ؕ وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ

چه هغوی ؤکړی | په خپل مینځ کښے | صلح | او صلح | ښهٔ ده | او حاضر کړے شوی دی | نفسونه

چه (په دے خبره باندې) په خپل مینځ کښے صلح وکړی او صلح ښهٔ خیز دے ، او شومتیا او لالچ خو هر یو نفس کښے

الشُّحَّ ؕ وَاِنْ تُحْسِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

شومتیا ته | او کهٔ چرے | تاسو ښهٔ کار وکوئ | او پرهیزگاری کوئ | نو بیشکه | الله | دے | په هغه څه | چه تاسو کوئ

موجود دے ، او کهٔ تاسو خلقو سره ښهٔ سلوک کوئ او دَ الله نه ویریږئ نو الله تعالیٰ ستاسو دَ کارونو نه بے خبره نهٔ

خَبِيْرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيْعُوْٓا اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ النِّسَآءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ

خبردار | او هیڅ کله | په ستاسو قابو ونهٔ شی | چه عدل وکړئ | دَ ښځو په مینځ کښے | اگر کهٔ تاسو حرص هم وکړئ

دے ۔ او دَ ښځو ترمینځه پوره پوره انصاف کول ستاسو دَ وس خبره هرگز نهٔ ده ، اگر کهٔ تاسو ډیر وغواړئ

فَلَا تَمِيْلُوْا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوْهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ؕ وَاِنْ

پس مه کږیږئ | په پوره کږیدو سره | چه تاسو پریږدئ هغه | په شان دَ ځوړند شوے شوی | او کهٔ چرے

نو (دومره قدر بس دهٔ چه) یوے ښځے ته دومره مه مائله کیږئ چه بله په شان دَ اوېزانې پریږدئ ، او کهٔ

تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٢٩﴾

تاسو اصلاح وکړئ | او پرهیزگاری وکړئ | نو بیشکه | الله | دے | بخښونکے | مهربانه

تاسو ښهٔ سلوک ساتئ او دَ الله تعالیٰ نه ویریږئ ، نو الله تعالیٰ بخښونکے مهربانه دے ۔

وَإِنْ يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهٖ ۚ وَكَانَ

او که چېرې هغه دواړه جدا شي | نو بې پروا به کړي الله | هر یو | له خپلې فراخۍ نه | او دے

او که (ښځه خاوند) دواړه د یو بل نه جدا شي نو الله تعالیٰ به خپل فضل سره دواړه بې پروا کړي

اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيْمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا

الله | د فراخۍ خاوند | د حکمت خاوند | او د الله دي | څه چه په | آسمانونو کښې دي | او څه چه

او الله تعالیٰ فراخي راوستونکے د حکمتونو خاوند دے. او هر څه چه په آسمانونو او په زمکه کښې دي ټول د

فِي الْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ أُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ

په زمکه کښې دي | او بیشکه | مونږ حکم ورکړے وو | هغه خلقو ته | چه ورکړې شوې وو ورته | کتاب | له تاسو نه وړاندې

الله تعالیٰ دي. او تاسو نه وړاندې چه چاته کتاب ورکړے شوے وو، مونږ هغوئ ته هم هدایت کړے وو او

وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ ۗ وَإِنْ تَكْفُرُوْا فَإِنَّ لِلّٰهِ مَا

او تاسو ته | چه | ویرېږئ | د الله نه | او که چرې | تاسو انکار کوئ | نو بیشکه د الله دي | څه چه

تاسو ته هم هدایت کوو چه د الله تعالیٰ نه ویره کوئ، او که تاسو نه منئ نو (مه ئې منئ) هر څه چه په آسمانونو

فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيْدًا ﴿١٣١﴾

په آسمانونو کښې دي | او څه چه | په زمکه کښې دي | او دے | الله | بې نیازه | ستائیلے شوے

او په زمکه کښې دي ټول د الله تعالیٰ دي، او الله تعالیٰ غني دے د هر تعریف لائق دے.

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ

او د الله دي | څه چه په آسمانونو کښې | او څه چه په زمکه کښې دي | او کافي دے | الله

او د آسمانونو او د زمکې هر څه د الله تعالیٰ دي، او الله تعالیٰ یوازې کارساز

وَكِيْلًا ﴿١٣٢﴾ إِنْ يَّشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِاٰخَرِيْنَ ۚ

کارساز | که چرې هغه وغواړي | نو لرې به کړي تاسو | اے خلقو! | او رابه ولي | نور خلق

بس دے. که الله تعالیٰ وغواړي نو اے خلقو! تاسو به فنا کړي، او نور خلق به راولي

وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا

او دے | الله | په دې (خبره) باندې | قادر | څوک چه وي غوښتونکے | د ثواب | د دنیا

او الله تعالیٰ په هر کار باندې قدرت لري. څوک چه صرف د دنیا اجر غواړي نو (هغه ته

فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ﴿١٣٤﴾

نو الله سره دے | ثواب | د دنیا | او د آخرت | او دے الله | آورېدونکے | لیدونکے

دې معلومه وي چه) الله تعالیٰ سره د دنیا او آخرت دواړو ثواب شته، الله تعالیٰ هر څه آوري هر څه ویني.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ

اے د ایمان خاوندانو! | شئ تاسو | قائم | په انصاف | ګواه جوړ شئ | الله د پاره

اے مؤمنانو! په انصاف قائم اوسېږئ او د الله تعالیٰ د پاره ګواهي کوئ

١٩ ع ٨ ١٦

وَلَوْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ أَوِ ٱلْوَٰلِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا

او اگر که (دغه گواهي) خلاف وي په ځانونو ستاسو د | یا د پلار او مور | او د خپلوانو | که چیرې | هغه وي | دولتمند

اګر که (دا گواهي) د خپلو ځانونو، یا د مور پلار، یا د خپلوانو برخلاف وي، که هغه مالدار وي

أَوْ فَقِيرًا فَٱللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا۟ ٱلْهَوَىٰٓ أَن تَعْدِلُوا۟ ۚ

یا فقیر | نو الله | ډیر مهربان دی په هغوی باندې | پس پیروي مه کوئ | د (خپل) خواهش | چه ځو داړوئ له عدل کولو نه

یا غریب وي، په هر حال کښې الله تعالیٰ تاسو نه زیات د هغوی خیرخواه دی نو د خپل نفس په پیروي کښې د عدل نه لاس

وَإِن تَلْوُۥٓا۟ أَوْ تُعْرِضُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾

او که چیرې | تاسو غلط بیاني وکړئ | یا مخ واړوئ | نو بیشکه | الله | دی | په هغه | چه کوئ ئې تاسو | ښه واقف

وا نه خلئ او که چیرې تاسو ژبه واړوئ یا (د گواهئ نه) شا ته شئ نو الله تعالیٰ ستاسو د کارونو نه ښه خبر دی

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ ءَامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِى

اے د ایمان خاوندانو! | ایمان راوړئ | په الله | او د هغه په رسول | او په هغه کتاب | کوم چه

اے مؤمنانو! الله تعالیٰ او د هغه په رسول او د هغه په کتاب باندې کوم چه هغه په

نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِن قَبْلُ ۚ وَمَن

هغه نازل کړو | په خپل رسول باندې | او په هغه کتاب | کوم چه نازل ئې کړو | له دے نه وړاندې | او څوک چه

خپل رسول باندې نازل کړو او په هغه کتاب باندې کوم چه هغه د دے نه وړاندې نازل کړے وو څوک

يَكْفُرْ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ

انکار وکړي | د الله | او د هغه د فرښتو | او د هغه د کتابونو | او د هغه د رسولانو | او د ورځ د اخرت

چه د الله تعالیٰ د هغه د فرښتو، د هغه د کتابونو د هغه د رسولانو او د ورځ د قیامت نه انکار وکړي

فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ثُمَّ كَفَرُوا۟ ثُمَّ

نو بیشکه | هغه گمراه شو | په گمراهئ لرے سره | بیشکه | کوم خلق چه | ایمان راوړو | بیا ئې انکار وکړو | بیا

بیشکه هغه (د حق لارے نه) ډیر لرے پریوتلو۔ بیشکه هغه خلق کوم چه ایمان راوړو، بیا کافران شول، بیا ئې

ءَامَنُوا۟ ثُمَّ كَفَرُوا۟ ثُمَّ ٱزْدَادُوا۟ كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ

ئې ایمان راوړو | بیا ئې انکار وکړو | بیا | زیات شول | په کفر کښې | هیڅ کله به الله بخښنه ونه کړي هغوی ته

ایمان راوړو بیا کافران شول، بیا په کفر کښې زیات وړاندې لاړل، الله تعالیٰ به هیچرے هغوی ونه بخښي

وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًۢا ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ ٱلْمُنَٰفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا

او نه به ورښائي هغوی ته | لاره | خبر ورکړئ | منافقانو ته | چه هغوی د پاره دے | عذاب

او نه به هغوی ته نیغه لاره ورښائي، منافقانو له زیرے ورکړه چه هغوی له دردناک عذاب مقرر

أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ ٱلَّذِينَ يَتَّخِذُونَ ٱلْكَٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۚ

دردناک | هغه خلق کوم چه | جوړوي | کافرانو لره | دوستان | سوا | د مسلمانانو نه

دے۔ هغه منافقان چه مسلمانان ئې پریښي دي او کافرانو سره ئې دوستانې جوړے کړي دي

أَيَبْتَغُونَ عِندَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾

آیا هغوی غواړي | د هغوی سره | عزت | پس بیشکه | عزت (نو) | هم الله د پاره دے | ټول

آیا دوی عزت د کافرانو نه غواړي؟ نو بیشکه هر قسم عزت خو د الله تعالیٰ په لاس کښې دے.

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا

او بیشکه هغه نازل کړي دي | په تاسو باندې | په کتاب کښې | دا چه کله | واورئ تاسو | چه د آیتونو د الله | انکار کولے شي

او تاسو ته په کتاب (قرآن) کښې دا حکم رالیږلے دے. چه کوم ځائے دا واورئ چه د الله تعالیٰ د آیتونو نه انکار کیږي

وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا

او توقے کولے شي | د هغې سره | پس مه | کښېنئ تاسو | د هغوی سره | تر دے چه | هغوی مشغول شي

او خندا ګانې ورپورې کیږي. نو هغوی سره مه کښېنئ ترڅو چه هغوی په بله

فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ

په خبره بله خبره کښې | (کنې تاسو به هم) | د غه وخت د هغوی پشان شئ | بیشکه | الله | یو ځائے کوونکے دے

خبره کښې مشغول نه شي. که تاسو داسے وکړل نو د هغوی په شان به شئ. یقین وکړئ چه الله تعالیٰ به

الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾ الَّذِينَ

منافقانو | او کافرانو لره | په دوزخ کښې | په جمع سره | هغه منافقان

منافقان او کافران په دوزخ کښې را یو ځائے کړي. دوی ستاسو په

يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِن كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا

چه انتظار کوي | ستاسو | که چرے | تاسو ته حاصله وي | فتح | د الله د طرف نه | (نو) وائي

حقله د حالاتو انتظار کوي. نو که الله تعالیٰ تاسو ته کټه درکړي، نو دوی به وائي چه ولے

أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ وَإِن كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا

آیا نه وو موږ | تاسو سره | او که چرے | وي | کافرانو د پاره | څه حصه یا فائده | نو وائي

موږ تاسو سره ملګري نه وو. او که کافرانو ته څه حصه ملاؤ شي، نو دوی به (کافرانو ته)

أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ فَاللَّهُ

آیا نه وو غالب شوي موږ | په تاسو باندې | او موږ نه وو بچ کړي تاسو | د مسلمانانو نه | پس هم الله به

وائي چه آیا موږ په تاسو غالب کیدونکي نه وو؟ خو سره د دے موږ تاسو د مسلمانانو نه بچ کړئ. پس الله تعالیٰ

يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلَن يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ

فیصله وکړي | ستاسو په مینځ کښې | په ورځ د قیامت | او هیڅ کله به ورنه کړي | الله | کافرانو ته

به د قیامت په ورځ ستاسو تر مینځه فیصله وکړي. او هیچرے به الله تعالیٰ د مسلمانانو په مقابله کښې

ع ٢٠ ٧ ١٧ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ

په مسلمانانو باندې | (د غلبے) لار | بیشکه | منافقان | دوکه ورکوي | الله ته | او هغه الله

کافرانو له غلبه ور نه کړي. منافقان (په خپل خیال کښې) الله تعالیٰ ته دوکه ورکوي حال دا دے چه الله

خَادِعُهُمْ ۚ وَإِذَا قَامُوٓا إِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوا كُسَالٰى ۙ

تېګه ورکوونکی دی هغوی ته | او هرکله چه | هغوی ودرېږي | مونځ ډپاره | نو ودرېږي | په سستۍ سره

دوی په دوکه کښې غورزولی دی او کوم وخت چه مونځ ته ودرېږي نو په زړه ماتي ودرېږي او خلقو

يُرَآءُوْنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ إِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٤٢﴾ مُّذَبْذَبِيْنَ

هغوی ښائي (عبادت) | خلقو ته | او نه یادوی هغوی | الله | مګر لږ | هغوی متردد دی

ته ځانونه ښائي ، او الله تعالیٰ ډیر کم یادوی ، دکفر او اسلام ترمینځه

بَيْنَ ذٰلِكَ ۖ لَآ إِلٰى هٰٓؤُلَآءِ وَلَآ إِلٰى هٰٓؤُلَآءِ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ

په مینځ کښې | نه دے خوا (دی) | او نه | اخوا دی | او څوک چه | بې لارې کړي الله

مذبذب دی ، نه (د مسلمانانو) طرف ته دی او نه (د کافرانو) طرف ته دی او څوک چه الله تعالیٰ بې لارې

فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ﴿١٤٣﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا

ته به هرګز بیا نه مومې | هغه له | څه لار | اے د ایمان خاوندانو! | مه جوړوئ

کړي هغه له به هیڅ کله (سمه لار) بیا نه مومې اے مؤمنانو! د مسلمانانو نه بغیر

الْكٰفِرِيْنَ أَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ أَتُرِيْدُوْنَ أَنْ تَجْعَلُوا

کافرانو لره | دوستان | سوا | د مؤمنانو | آیا غواړئ تاسو | چه جوړ کړئ

کافرانو سره دوستانے مه نیسئ ۔ آیا تاسو داغواړئ چه د خپل

لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ

الله د پاره | په خپل ځان باندې | دلیل | ښکاره | بیشکه | منافقان به | په ډېره ښکته طبقه کښې وي

ځان برخلاف د الله ښکاره حجت قائم کړئ ۔ یقین ولرئ چه منافقان به د دوزخ په لاندینۍ درجه

مِنَ النَّارِ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيْرًا ﴿١٤٥﴾ إِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَأَصْلَحُوْا

د اور | او ته به هیڅ کله بیا نه مومې | هغوی له (څه) مددګار | مګر | کوم خلق چه | توبه وکړي | او اصلاح وکړي

کښې پراته وي او ته به هیڅوک د دوی مددګار بیا نه مومې ۔ البته څوک چه توبه وباسي او خپل کار درست کړي

وَاعْتَصَمُوْا بِاللّٰهِ وَأَخْلَصُوْا دِيْنَهُمْ لِلّٰهِ فَأُولٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ

او مضبوطې سره ونیسي | الله | او خالص کړي | خپل دین | الله د پاره | نو هم داخلق دي | مسلمانانو سره

او د الله تعالیٰ احکام په مضبوطۍ سره ونیسي او خپل دین خالص د الله د پاره کړي نو دا خلق به مؤمنانو سره ملګري وي

وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ أَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ

او ژر به | ورکړي | الله | مؤمنانو ته | اجر | لوئے | څه به کوي | الله

او ډیر ژر به الله تعالیٰ مؤمنانو ته لوئے اجر ورکړي ۔ الله تعالیٰ څه کوي چه تاسو له

بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيْمًا ﴿١٤٧﴾

تاسو ته په عذاب ورکولو | که تاسو شکر وکړئ | او ایمان راوړئ | او دے | الله | قدردان | پوهه

به عذاب درکوي که تاسو شکر وباسئ او د ایمان په لاره قائم یئ او الله تعالیٰ ډیر قدردانه په هرڅه پوهه دے ۔